

پێکخستنی کارگێری دادوهری و به‌پۆه‌بردنی له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری
بووه‌یه‌یه‌کان و سه‌لجوقیه‌یه‌کان له‌ ماوه‌ی نیوان سالانی (334-447/ک-945-
1055-447/1059/ک-1055-1191ز) له‌ عیراق و ئیران
(تۆیژینه‌وه‌یه‌کی به‌راوه‌ردکاری و شیکاریه‌)

م.ی. هۆشمند باپیر عثمان

به‌شی میژوو، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولیر، هه‌ریمی کوردستان، عیراق

hoshmand.othman@su.edu.krd

پ. د. ئاکۆ بورهان محمد

به‌شی میژوو، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولیر، هه‌ریمی کوردستان، عیراق

ako.muhamad1@su.edu.krd

پوخته

زانباریه‌یه‌کانی تۆیژینه‌وه

به‌رواری تۆیژینه‌وه:

وه‌رگرتن: ۲۰۲۴/۳/۲۴

په‌سه‌ندکردن: ۲۰۲۴/۵/۱۳

بلاو کردنه‌وه: هاوین ۲۰۲۵

وو‌شه‌ سه‌ره‌کییه‌کان

Buwahid, Saljuk, Prince,
Sultan, judicial.

Doi:

10.25212/lfu.qzj.10.2.10

ئه‌م تۆیژینه‌وه‌یه له‌ ژێر ناوینیشانی (پێکخستنی کارگێری دادوهری و به‌پۆه‌بردنی له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان و سه‌لجوقیه‌یه‌کان له‌ ماوه‌ی نیوان سالانی (334-590/ک-945-1055ز) له‌ عیراق و ئیران) نا‌شنامان ده‌کات به‌ سیسته‌می فەرمانپه‌وا‌ی و کارگێری هه‌ردوو ده‌سه‌لات و خسته‌ پووی وێنای به‌پۆه‌بردینان، ئه‌ویش له‌ پێگای به‌دواداچوون و تیشک خسته‌ سه‌ر سیسته‌می فەرمانروایی و کارگێری دادوهری و خسته‌ رووی لایه‌نه‌ جیاوازیه‌یه‌کان له‌ به‌پۆه‌بردیناندا، ئه‌م تۆیژینه‌وه‌یه پێکهاتوو له‌ ناساندنی دادوهری له‌ پووی زمانه‌وانی و زاراوه‌یه‌وه و ده‌ست نیشان کردن و پۆرسمی دانانیان و مه‌رجه‌کانی هه‌لبژاردن و کاروباری دادوهریه‌وه، که‌ تیايدا به‌ر په‌رسیاریه‌تی کارگێری دادوهری له‌ ماوه‌ی هه‌ردوو ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان و سه‌لجوقیه‌یه‌کان به‌راوردکراوه و شیکراوی بۆکراوه له‌گه‌ڵ مووچه‌و

پاداشت به‌رامبه‌ر به‌ ئهرکی دادوه‌ریان. له‌ کۆتایشدا ئه‌نجام و سه‌رچاوه‌کان خراونه‌ته. میتۆدی توێژینه‌وه‌که: به‌راوردکاری و شیکارییه‌ پێبازی مێژوویی به‌کار هاتوو، به‌ پشت به‌ستن به‌کتیبی به‌رده‌ست و به‌راوردکریان له‌گه‌ڵ یه‌کتر دهرباره‌ی خستنه‌ رووی زانیاریه‌کان له‌سه‌ر سیسته‌می فهرماره‌وایی دادوه‌ری له‌ماوه‌ی هه‌ردوو ده‌سه‌لاتدا.

پیشه‌کی :

ئهم توێژینه‌وه‌یه له‌ ژێر ناویشانی (پێکخستنی کارگێڕی دادوه‌ری و به‌پێوه‌بردنی له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان و سه‌لجوقیه‌یه‌کان له‌ ماوه‌ی نیوان سالانی (334-590/1055-945ز) له‌ عێراق و ئێران) ئاشنا‌مان ده‌کات به‌ سیسته‌می فهرمانه‌روای و کارگێڕی هه‌ردوو ده‌سه‌لات و خستنه‌ رووی وێنای به‌پێوه‌بردینان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پایه‌ی دادوه‌ری پێگه‌یه‌کی گه‌رنک و تایبه‌تی خۆی هه‌یه له‌ نێو سیسته‌می فهرمانه‌روایی و کارگێڕی و به‌پێوه‌بردندا، به‌تایبه‌ت له‌ بواری سیاس‌ی و سه‌ربازی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووریدا، چونکه له‌هه‌مان کاتدا وێنای ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ سیاسیه‌ ده‌کات که له‌ ژێر فهرمانه‌روایه‌تی ئه‌ودا بووه، چونکه تایبه‌ته به‌ نه‌هێشتنی زه‌هر و سته‌م و به‌رقرارکردنی دادگه‌ری و گێڕانه‌وه‌ی مافه‌ بۆ خاوه‌ن ماف، ئامانجی دا‌بینکردنی ئاشتی و ئارامی و سه‌لامه‌تییه‌ بۆ تاکه‌کانی کۆمه‌لگا و ده‌سته‌به‌ری خۆشگوزه‌رانی ده‌کات بۆ خه‌ڵک، بۆیه دادوه‌ری له‌ نێو یاسا و پێسا‌کانی ئیسلام شو‌ینێکی بال‌ای هه‌یه.

ئهم توێژینه‌وه‌یه هه‌ولده‌دات شو‌ین پێی پێگه‌ی به‌رپر‌سیاره‌یه‌تی دادوه‌ری بگه‌یت و تیشک بخاته‌ سه‌ر گه‌رنکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌که‌ی له‌ عێراقی پایته‌ختی خه‌لافه‌ی عه‌باسی و ئێرانی سنوری ده‌سه‌لاتیان له‌ ماوه‌ی هه‌ردوو ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان و سه‌لجوقیه‌یه‌کاندا. ئهم توێژینه‌وه‌یه پێکهاتوو له‌ ناساندنی دادوه‌ری له‌ پوی زمانه‌وانی و زاراوه‌یه‌وه و ده‌ست نیشان کردن و پێورسمی دانانیان و مه‌رجه‌کانی هه‌لبژاردن و کاروباری دادوه‌ریه‌وه، که تیا‌یدا به‌ر پر‌سیاریه‌تی کارگێڕی

دادوه‌ری له ماوه‌ی هه‌ردوو ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان و سه‌لجوقیه‌یه‌کان به‌راوردکراوه، له‌گه‌ڵ مووچه‌و پاداشت به‌رامبه‌ر به‌ئهرکی دادوه‌ریان.

رێکخستنی کارگێری و به‌ریوه‌بردنی داموده‌زگای ئایینی:

یه‌که‌م: کارگێری القضاء (دادوه‌ری):

له‌رووی زمانه‌وانی: به‌چه‌ند واتایه‌ک دێ هه‌روه‌ک له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌ی قورئانی پیرۆز خودای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی {فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ} (أحزاب/23)، به‌مانای مردن یا کو‌تایی پێه‌ینان دێت {وَقَضَىٰ رَبُّكَ} (الأ‌سراء/23)، به‌مانای حوکم یان ئه‌رك دێت {فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا} (الأ‌حزاب/37)، به‌مانای وازه‌ینان (اکتفی) دێت.

له‌رووی زاراوه‌یی: به‌واتای چاره‌سه‌رکردنی گه‌روگره‌فته‌کان دێت ئه‌مه‌ش پێشانی پۆلی دادوه‌ری ده‌دات، به‌مه‌رجێک پۆلی دادوه‌ری به‌پێی، ئه‌حکامه‌ شه‌رعه‌یه‌یه‌کان جێبه‌جێ بکری‌ت که له‌قورئان و فهرمووده‌ هاتوو (ابن خلدون، 1981، ج1/275).

ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م پۆسته‌یان پێده‌سه‌پیدا، مه‌رج و تاییه‌تمه‌ندی خۆیان هه‌بوو ئه‌م پۆسته‌ به‌که‌سانێک ده‌دری‌ت که مه‌رجه‌کانی ژیری و شه‌ره‌زایی و له‌ شه‌رع و بنچینه‌ی ئایینی و دادپه‌روه‌ری و سه‌لامه‌تی لاشه‌و هه‌سته‌کانی تێدایه‌ت (الماوریدی، د.ت/138-139؛ أبو یعلی‌ الفراء، 66-65/2000)، دادوه‌ری به‌یه‌کی‌ک له‌ به‌رزترین پایه‌ ئایینییه‌کان دادنه‌ری‌ت، چونکه تاییه‌ته‌ به‌ نه‌ه‌یشتنی زه‌هر و سه‌تم و به‌رقرارکردنی دادگه‌ری و گه‌ڕانه‌وه‌ی مافه‌ بۆ خاوه‌ن ماف، ئامانجی دا‌بینکردنی ئاشتی و ئارامی و سه‌لامه‌تییه‌ بۆ تاکه‌کانی کۆمه‌لگا و ده‌سته‌به‌ری ئاسوده‌یی ده‌کات بۆ خه‌لک، بۆیه‌ دادوه‌ری له‌ نیو یاسا و پێسا‌کانی ئیسلام شو‌ینێکی بال‌ای هه‌یه (القلقشندی، 1985، ج1/77)، ئه‌و باب‌ه‌ت و سکا‌لایانه‌ی که دادوه‌ر سه‌یری ده‌کردن ئه‌وانه‌ بوون که په‌یوه‌ندیان به‌یه‌کلاکردنه‌وه‌ی نا‌کوکی و مل‌لانی و ب‌پینه‌وه‌ی شه‌رو سهندنه‌وه‌ی ماف و باب‌ه‌تی دیکه‌، به‌ نمونه‌ وه‌ک ماره‌یی و ته‌لاق و میرات و وه‌سیه‌ت و دزی و زینا شتانی دیکه‌وه هه‌بووه‌، وا باو بوو که خه‌لیفه‌کانی عه‌بباسی هه‌لسا‌ون به‌ده‌ست‌نیش‌ان‌کردنی که‌سی‌ک بۆ پۆستی دادوه‌ری و هه‌موو ناوچه‌کانی وولاتی پێده‌به‌خشی دادوه‌ره‌که‌ش هه‌لسا‌وه به‌ ده‌ست

نیشانکردنی دادوهری تر له هه‌موو ناوچه‌و هه‌رێمه‌کان بۆیه به‌م دادوهره ده‌گووترا (قاضي القضاة) (دادوهری دادوهران) (القرماني، 1992، ج 2/154).

له‌سه‌ره‌تای هاتنی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان (334/ك945) بۆ عیراق خه‌لیفه ده‌سه‌لاتی ته‌واوی هه‌بوو له‌ دانانی (قاضي القضاة) دادوهری داوهران، كه ئه‌ویش دادوهری سه‌ر هه‌رێمه‌کانی داده‌نا (ابن الجوزي، المنتظم، 1992، ج 14/137)، به‌لام له‌ سالی (350/ك961) (معزالدولة) (م: 356/ك966) ی بووه‌یه‌یه‌ی ده‌ستیگرت به‌سه‌ر ئه‌ومافه ئایینه‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی له‌ دانانی دادوهر، کاتێک (أبو العباس بن عبدالله بن أبي الشوارب) (350_352/ك961-963) دانا به‌دادوهری دادوهران به‌بێ ویست و په‌زامه‌ندی خه‌لیفه، له‌به‌رامبه‌ر به‌ پێدانی دووسه‌ ده‌زار دره‌هم سالانه به‌ معزالدولة (الهمذاني، 1958/179؛ ابن الجوزي، 1992، ج 14/133؛ ابن الاثير، 1997، ج 7/234)، هه‌رچی له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کانه دوا‌ی مردنی دادوهری دادوهران (أبو عبد الله الحسين بن علي بن ماکولا) له‌ سالی (447/ك1055) (ابن الجوزي، 1992، ج 14/137).

پاسته‌وخۆ دوا‌ی هاتنی سه‌لجوقیه‌کان بۆ عیراق ده‌ستوهردانی وه‌زیری سه‌لجوقیه‌کان له‌ هه‌لبژاردنی دادوهری دادوهران به‌دی‌کراوه (الانباري، 1987/178)، وه‌ك دانانی (أبي عبد الله محمد بن الدامغاني) (م: 478/ك1085) به‌ دادوهری دادوهرانی شاری بغداد (الأصبهاني، 2019/42؛ البنداري، 1900/10)، هه‌رچی (ابن الجوزي) بۆچوونی وایه كه‌دانانی (الدامغاني) به‌ سه‌رۆکی دادوهری داوهران، به‌فه‌رمانی خه‌لیفه بووه، مه‌به‌ستیش له‌مه به‌دی‌هێنانی ویستی وه‌زیری سه‌لجوقی (الکندري) بوو، كه زۆر په‌یوه‌ست بوو به‌ دانانی كه‌سیك له‌ ئاینزای (مذهب) ی (الحنفي) (1992، ج 16/251)، ده‌گه‌رێنه‌وه بۆ پێشه‌وا‌ی ئه‌هلی سونه (أبو حنیفة بن النعمان بن ثابت بن زوطي) (م: 80/ك699) (ابن النديم، 1997/251).

له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان ده‌رباره‌ی یه‌که‌ی کارگێری دادوهری به‌سه‌ر ناوچه‌کانه‌وه، جیاوازی به‌دی ده‌کری. وه‌ك شاری بغداد و ده‌وروبه‌ری به‌سه‌ر چوار ناوچه دابه‌ش کرابوو، هه‌ربه‌ك له‌م ناوچانه دادوهریکی به‌سه‌ره‌وه دانرابوو (مسکویه، 2002، ج 6/449؛ سبط ابن الجوزي، 2013، ج 17/527؛ السیوطي، 2004/290)، هه‌رچی هه‌رێمی (فارس) بووه، یه‌ك

دادوه‌ری دادوه‌ران به‌دیکراوه به‌سه‌ر ناوچه‌که‌وه (الشیرازی، 122/1970؛ ابن الجوزی، 1992، ج 14/268)، به‌هه‌مان شیوه (عبد الجبار بن أحمد بن عبد الجبار بن الخلیل) (م: 415/ک 1024 ن) وه‌ک دادوه‌ری دادوه‌ران، به‌سه‌ر ناوچه‌کانی (الری) و (هم‌زان) و (الجال) دانراوه (الصاحب بن عباد، د.س/42؛ الرافعی، 1987، ج 3/119)، هه‌روه‌ها (أحمد بن الحسين بن علي) (م: 373/ک 983 ن) وه‌ک دادوه‌ری دادوه‌ران به‌سه‌ر (خراسان) وه‌ بووه له‌په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی (أبو الحنیفة)* بوو (النیسابوری، 128/2006)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عیراق ناوه‌ندی ده‌سه‌لات نه‌بوو به‌لکو ناوه‌ندی ده‌وله‌ت له‌ فارس بوو چونکه‌ دادوه‌ری دادوه‌ران له‌وێ نیشته‌جی‌بوو (ادم متز، 1941، ج 1/63).

به‌لام ووشه‌ی (قاضي القضاة) چیت‌ر ئه‌و واتایه‌ی نه‌ما که به‌ر له‌هاتنی بووه‌یه‌یه‌کان هه‌بیوو، کاتیک که خه‌لیفه دادوه‌ری دادوه‌رانی به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌که‌وه داناهه‌ ئه‌ویش هه‌لساوه به‌ده‌ست‌نیش‌ان‌کردنی دادوه‌ر به‌سه‌ر ناوچه‌که‌انه‌وه، به‌لام له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کاندا زیات‌ر له‌ (قاضي القضاة) دادوه‌ری دادوه‌ران به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌که‌ هه‌بووه، ته‌نانه‌ت له‌یه‌ک ناوچه‌دا چوار دادوه‌ر هه‌بوون که به‌هه‌ریه‌که‌یان ده‌گوت‌را (قاضي القضاة) دادوه‌ری دادوه‌ران (السیوطی، 290/2004)، په‌نگه‌ ئه‌مه‌ یه‌کیک له‌هۆکاری ده‌رکه‌وتنی پۆستیکێ نوێییت که‌و ئه‌ویش (أقضى القضاة) وه‌ یه‌که‌م که‌سیک که‌ ئه‌م ئه‌رکه‌ی پێسی‌پێ‌ردرایت (أبي الحسن علي بن محمد بن حبيب البصري البغدادي الماوردي) (364-450/ک 974-1058 ن) (یاقوت الحموي، 1993، ج 5/1955).

له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌یه‌کان ئه‌وا له‌پێگه‌ی دادوه‌ری داوه‌رانه‌وه ده‌ست نیشانی دادوه‌ری سه‌رناوچه‌کانیان ده‌کرد، به‌غدادیان دابه‌ش‌کرد به‌سه‌ر چه‌ند ناوچه‌یه‌که‌ (ابن الجوزی، 1992، ج 16/157-158)، وه‌ک (باب الطاق) گه‌رکه‌کیکی گه‌وره‌ی شاری به‌غداد بوو که‌و توبیه به‌شی پۆژه‌له‌لاتی شاره‌که‌وه (یاقوت الحموي، 1995، ج 1/308) سپارد به‌ دادوه‌ر (أحمد بن محمد بن أحمد ابو الحسين السمناني) (384-466/ک 994-1073 ن) (ابن الجوزی، 1992، ج 16/157-158)، هه‌روه‌ها دانانی دادوه‌ر به‌سه‌ر ناوچه‌ی (باب الأرج) له‌ پۆژه‌له‌لاتی شاری به‌غداد و شاری (واسط) یش دانراوه (ابن رجب، 2005، ج 2/97)، ته‌نانه‌ت کارگیرێ دادوه‌ری

سه‌ربه‌خۆ له دادوه‌ری دادوه‌رانی عیراق ئه‌رکیان راپیکردوو، ئه‌مه‌ش به‌هۆی سه‌رکه‌وتوویی و لیهاتوویی له ئه‌رکی دادوه‌ریه‌وه، بۆیه ئه‌و ئه‌رکه‌شیان سپارد به (أحمد بن محمد بن صاعد بن محمد بن أبو نصر الحنفی) (410-482/ك 1019-1089 ن) وه‌ك دادوه‌ری دادوه‌ران به‌سه‌ر سنوری ئه‌و دیوو رووباردا (الصیرفینی، 139-138/1982)، ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌هاوکات (أبي عبد الله محمد بن الدامغانی) (398_478/ك 1007-1085 ن) دادوه‌ری دادوه‌ران بوو له عیراق (الاصبهانی، 42/2019؛ البنداری، 10/1900).

پۆرپرسی دانانی دادوه‌ری:

وا باو بوو كه خه‌لیفه‌كانی عه‌بباسی هه‌لساوان به‌ده‌ست نیشانکردنی كه‌سێك بۆ پۆستی (قاضی القضاة) (دادوه‌ری دادوه‌ران) (القرمانی، 1992، ج 2/154)، به‌لام له سالی (350/ك 961 ن) (معزالدولة) بووه‌یه‌ی ده‌ستیگرت به‌سه‌ر ئه‌ومافه‌ ئایینه‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی له دانانی دادوه‌ر، كاتێك (أبو العباس بن عبدالله بن أبي الشوارب) (350-352/ك 961-963 ن) دانا به‌دادوه‌ری دادوه‌ران (الهمذانی، 1958/179؛ ابن الجوزی، 1992، ج 14/133؛ ابن الاثیر، 1997، ج 7/234)، بووه‌یه‌یه‌كان له عیراق ئه‌رکی دادوه‌ریان راسپارد، كه ئه‌میش بۆیه‌كه‌م جاربوو له‌مێژووێ خه‌لافه‌ی عه‌بباسی پۆستی دادوه‌ری سالانه به‌رامبه‌ر به‌ بری دووسه‌د هه‌زار دره‌م بدری، چونكه له رابردوودا هه‌یج شتیکی وا نه‌بیسترابو نه‌كرابوو (التنوخی، 1971، ج 6/325؛ النویری، 2002، ج 23/190)، له‌ كاتی پێدانی پۆسته‌كه‌ (خلع) ده‌سته‌یه‌ك له ده‌هۆل و زورنا ژه‌نی فهرمی ده‌سه‌لات و پیاوانی تورك و سوپا ئاماده‌ بوون (التنوخی، 1971، ج 6/325؛ النویری، 2002، ج 23/190).

به‌لام له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌كان دوا‌ی هاتنیان بۆ عیراق خۆیندنه‌وه و پێدانی (خلع) و بۆ دادوه‌ری دادوه‌ران له‌لایهن خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیه‌وه بوو دواتر له‌لایهن سولتان (طغرل بك) (خلع) ی پێدراوه و په‌یمانی بۆ خۆیندراوه‌ته‌وه له‌گه‌ڵیدا ئه‌سپ و ده‌سته‌یه‌ك پۆشاكی پێی به‌خشاوه (الاصبهانی، 42/2019؛ ابن الجوزی، 1992، ج 16/251)، ده‌ستوه‌ردانی وه‌زیر (عمید الملك الكندری) (م: 456/ك 1063 ن) له هه‌لبژاردنی سه‌رۆکی دادوه‌ری دادوه‌ران به‌دیکراوه

(الانباري، 178/1987)، ههروهك دانانی (أبي عبد الله محمد بن الدامغاني) (398-478/ك/1007-1085ن) به دادوهری دادوهرانی شاری بغداد (الاصبهاني، 42/2019؛ البنداري، 10/1900). له ماوهی دهسه لاتداری بووه بیهیه کان خهلیفه (المطیع لله) (334_363/ك/945-973ن) ی عه عباسی دواي ئه مه چیت رپنگه ی به (أبو العباس بن عبد الله بن أبي الشوارب) نه دا برواته باره گاکه ی و له بهر ئه و کاره ی، له هاوونشین خۆی دوری خسته وه (ابن الاثیر، 1997، ج 7/234؛ سبط ابن الجوزي، 2004، ج 17/330؛ السيوطي، 288)، دواي ئه وه ی بۆ ماوه ی دوو سال له (350-352/ك/961-963ن) به سه ر ئه رکی دادوه ریه وه مایه وه دواتر له ئه رکی دادوه ر ی دور خرایه وه (التنوحي، 1971، ج 4/243؛ الخطيب البغدادي، ج 13/108)، به لام (أبي عبد الله محمد بن الدامغاني) دادوه ر ی دادوه ران بۆ ماوه ی سی سال به سه ر ئه رکه که ی مایه وه (ابن الجوزي، 1992، ج 16/251؛ سبط ابن الجوزي، 2004، ج 19/401). دواي ئه مه دادوه ر ی دادوه ران (أبو العباس بن عبد الله بن أبي الشوارب) (350-352/ك/961-963ن) به رده رگای چول نه بوو، له دواکاری به رده وامی (معز الدولة) (334-456/ك/945-966ن) بۆ وه رگرتن و سه ندنی پاره لی (الکندی، 1908، 544-545)، له بهر ئه وه ی به رپر سیاریه تی ئه م ئه رکه ی به دووسه د هه زار دره م پیی درابوو (التنوحي، 1971، ج 6/325؛ النويري، 2002، ج 23/190) به لام دواتر (أبو عبد الله محمد بن الحسين الحسني) ناسراو به (الداعي العلوي) (م: 360/ك/970ن) به ناوی مالباتی عه له وه یه کانه وه داواي له (معز الدولة) کرد که چیت ده ست له کاری دادوه ریه وه وه رنه دات (الکندی، 1098، 544-545؛ الهمذاني، 184/1958)، له دواي ئه مه وه ه یچ ئاماژه یه که نیه به ده ست وه ردانی (معز الدولة) له کارو باری کارگیڕی دادوه ریدا. دواتر له شوینی ئه و (أبو بشر عمرو بن اکثم بن احمد بن حيان) (284-356/ك/897-966ن) ده ست نیشانکرا، ئه رکی دادوه ریان پیسپارد (التنوحي، 1971، ج 4/243؛ الخطيب البغدادي، 2002، ج 13/108)، فرمانی کرد به هه لوه شانده وه ی ده فته ر و داوه ر ی (أبو العباس بن عبد الله بن أبي الشوارب) به کار نه هیئانی (مسکویه، 2002، ج 6/238؛ ابن الاثیر، 1997، ج 7/234؛ ابن کثیر، 1997، ج 15/262)، له کارگیڕی دادوه ریدا. له مه وه ده رده که ویت به هۆی ده ست تیوه ردانی (معز الدولة) له کارگیڕی دادوه ر ی، له ماوه ی سالانی نیوان (350-352/ك/961-963ن)

دهرچوون بووه له کتیبه‌کانی ئه‌حکامی شهرعی ئیسلام. به‌لام له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کان هیچ رووداوێکی له‌م شیویه‌یه ئاماژه‌ پێی نه‌کراوه.

دانانی دادوهر له پۆسته‌که‌یدا ته‌نها له‌ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌دا بووه به واتای ئه‌وه‌ی به‌بێ په‌زامه‌ندی خه‌لیفه‌ دادوهر شهرعیه‌تی نه‌یه (الماوردي، 1971، ج 1/139) له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌به‌یه‌کان دوا‌ی به‌خشینی پێدانی (خلع) و داوا ده‌کریت له (أبو الحسن محمد ابن صالح بن ام شيبان) (363-364/973-974ز) به‌ وهرگرته‌ی ئه‌رکی دادوهری دادوهران، ناو براو هه‌ندیک مه‌رجی خسته‌ روو بۆیان، ئه‌وانیش قبولیان کرد، دوا‌ی ئه‌مه (محمد بن بقية) (م: 367/977ز) وه‌زیری میری بووه‌به‌یه‌ی له‌گه‌لی ئاماده‌بوو له‌و گه‌ت و په‌یماننامه‌یدا له‌به‌رده‌م خه‌لیفه (المطيع لله) (301-364/913-974ز) و، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و گه‌تو په‌یمان له‌ مزگه‌وتدا خوێندراوه‌ (اله‌م‌ذاني، 1958/213)، هه‌رچی ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌که‌انه ده‌ست وهردانی ته‌واو هه‌بووه له‌ دانانی که‌سیک له‌ به‌په‌روه‌ردنی ئه‌رکی دادوهریدا، ئه‌ویش دانانی (أبي عبد الله محمد بن الدامغاني) (398-478/1007-1085ز) به‌ له‌م پۆسته‌دا، دوا‌ی ده‌ست نیشانکردنی له‌لایهن وه‌زیر (عميد الملك الکندري) (م: 456/1064ز) بۆ وهرگرته‌ی ئه‌رکه‌که‌ی دوا‌ی پێبه‌خشینی (خلع) له‌لایهن خه‌لیفه‌وه روو ده‌کاته لای سولتان (طغرلک) (م: 455/1062ز) و فرمانی ده‌ست به‌کار بوون و (خلع)ی پێ ده‌به‌خشیت (الاصبهاني، 2019/42؛ ابن الجوزي، 1992/251).

بايه‌خدانی خه‌لیفه‌ بۆپێگه‌ی دادوهری هه‌لوێستیکێ گرنکه، چونکه په‌یوه‌سته به‌ لێکۆلینه‌وه‌و به‌ده‌ست هێنانی دادپه‌روه‌ری له‌ نیوان موسلماناندا، جگه له‌مه‌ش کارێکه په‌یوه‌نداره به‌وه‌وه، چونکه به‌رپرس و سه‌ره‌پرشتیاره له‌دانانی دادوهریدا، بۆیه وا هه‌ست ده‌کریت که ئه‌م دادوهره (أبو العباس بن عبد الله بن أبي الشوارب) به‌هۆی ئه‌م هه‌لس و که‌وته نه‌شیاوه‌ی بۆ ئه‌م پۆسته گونجاو نه‌بێت، چونکه پێویسته که‌سیکی راستگۆ هه‌لبژێریت که دادپه‌روه‌ری و راست و په‌وانی له‌ نیوان موسلماناندا پیاوه‌ بکات (سعاد هادي، شيماء فاضل، 2010/22).

ئه‌وه‌ی تێبینی ده‌کریت له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی (عز الدولة بختيار) (367-456/966-977ز) شیوازیکی تر به‌دی ده‌کریت له‌ هه‌لوێست به‌رامبه‌ر به‌ کارگیری دادوهری، ئه‌مه‌ش له‌ سالی

(365/ك975ز) دا دواى ئهوهئى (أبو محمد بن معروف) (م:369/ك979ز) دادوهرى دادوهران لهمالئى (عز الدولة بختيار) (م:367/ك977ز) ئاماده دهبيئت، بۆ ئهوهئى سهيرى حوكمهكان بكات، چونكه (عز الدولة بختيار) پيشنيارى ئهوهئى بۆ كرد، بۆ ئهوهئى حوكمهكان ببيئيئت و بزانيئت چى له ئهئجومهئى كارگيرييهكهوه دهگوزهرئيئت (ابن الجوزي، 1992، ج14/243؛ 229/2007). دهكرئيئت بلئين دهست وهرنهئان لهكاروبارى دادوهرى له بهر ههر هۆكارئيئت بيئت لهماوهئى دهسهلآئدارى (عز الدولة بختيار) بووهيهيئى، وايكردوووه كه دادوهر پهيوهست بيئت به كتيبه ئهحكامه شهريهكانهوه، له بهرپوهبردنى سيستهئى كارگيريئى دادوهريهوه. ئهوهئى جيئگهئى سهرنجه لهماوهئى دهسهلآئدارى سهلجوقيهكان هيچ ئامازيهكمان بهرچاو نهكهوتوووه دهربارهئى ئهوهئى كه سولتانه سهلجوقيهكان بانگيشتى دادوهرى دادوهرانئيان كرديئيئت بهمهبهستى سهيركردن و چاوديريكردننى بهرپوهبردنى دهسهلآئى كارگيريئان.

لهماوهئى فهريمانزهاويهئى (عضد الدولة) (338-372/ك949-982ز) بووهيهييدا كارهكه رهههئنديكى ترى وهرگرت. ئهمهش دواى بهخشين و پييدانى دهسهلآئى رهها له لايهن خهليفه(الطائع لله) (363-381/ك973-991ز) به (عضد الدولة) كههيچ شتيئكى لئى ههلاويژنهكراوه ودهسهلآئى تهواوى پيئى سپارد، ئهمهش بووه هۆى بهكار هئنانى دهسهلآئى له دانانى دادوهريدا(الصائبى، 125/1964)، دواى ئهمه له سالى (369-ك979ز) ههلساوه بهلادانى دادوهرى دادوهرانى خهليفهئى عهبياسى و، دانانى دادوهرى دادوهرانى نوئى له شوئنى (ابن الجوزي، 1992، ج14/268؛ الذهبي، 2006، ج8/190)، بهسهر عيراق و فارس وسهريجهم كارهكانى (عضد الدولة) دا(الشيرازي، 122/1970).

بۆ چوونى توئيژهريئى كه به بارهيهوه وايه كهوا (عضد الدولة) پؤستى دادوهرى داوهرهكانى بغداد و فارسى تيئكل كرديوتهوه، لهبهر ئهه هۆكارهشى ناوى ليئاوه دادوهرى دادوهرانى فارس و عيراق، كهئهمهش ويئاويهكى زوردارييه له لايهن دهسهلآئدارى بووهيهييهكانهوه له دامهزراوهئى دادوهرى (ادم متز، 1941، ج1/412)، دهكرئيئت بلئين ئهمه دروسته به لگهشمان بۆ ئهمه بۆچوونى (الماوردي) يه لهبارهئى دانانى دهسهلآئى دادوهرى لهلايهن خهليفهوه(1971، ج1/139) دهگوتريئت (عضد الدولة) كاروبارهكانى به كهسه شياوهكان دهسپارد وه ريئگهئى نيوهنديگيري له

دادوهری رێپێدراو نییه ته‌نها له‌لایهن خه‌لیفه‌وه نه‌بێت)) (الصابی، 125/1964)، ههر ئه‌مه‌ش پالێ به‌ (صمصام الدولة) (م: 388/998) نا له‌ کاتی دهرکردنی فرمانه‌کانی به‌م ده‌سته‌واژه‌یه به‌ناوی خه‌لیفه‌وه دهربکات که بلیت: ((صمصام الدولة، ئه‌م ئه‌رکه‌ی سپارد به‌فلان، به‌فرمانی ئه‌میری باوه‌پداران)) (الصابی، 125/1964)، ده‌کریت بلێن ئه‌مه هه‌ولدانیک بووه بۆ پۆشینی دانان و دامه‌زراندنی دادوهر به‌ به‌رگیکی شه‌ریعه‌وه واده‌رده‌که‌وێت له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی عضد الدولة دانانی دادوهر به‌ بێی گه‌رانه‌وه بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی له‌ به‌ره‌تدا دهرچوون نه‌بووه له ئه‌حکامه شه‌ریعه‌کان، چونکه له‌ لایهن خه‌لیفه‌وه ده‌سه‌لاتی ته‌واوه‌تی پێسپێردراوه هه‌رچی (صمصام الدولة) ی کورێ بوو ئه‌و ده‌سه‌لاته ره‌هایه‌ی له‌ لایهن خه‌لیفه‌وه پێی نه‌به‌خشرابوو، بۆیه له‌کاتی دهرکردنی فرمانه‌کانیدا ده‌سته‌واژه‌ی به‌ فرمانی خه‌لیفه به‌کار هێناوه (الصابی، 125/1964)، ئاما‌نج له‌مه‌ش شه‌ریعه‌تدان بوو به‌ ده‌سه‌لاته‌که‌ی.

ئوه‌ی تێبینی ده‌کریت له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کان به‌تایه‌ت له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی سولتان (ملکشاه) شیوازیک له (تفویض) رێپێدان له (بلاد ما وراء النهر)، به‌ ده‌سه‌لاتی دادوهری به‌دی‌کراوه له‌ کاره‌کانیان به‌ بێ گه‌رانه‌وه پرس و په‌زامه‌ندی خه‌لیفه، به‌لکو سه‌ربه‌خۆ له‌ دادوهری دادوهرانی عێراق ئه‌رکی دادوهری دادوهریان راپیکردوو، هه‌روه‌ک کاتیک سولتان (ملکشاه) ئه‌م ئه‌رکه‌ی سپارد به‌ (أحمد بن محمد بن صاعد بن محمد بن أبو نصر الحنفي) (410-482/1019-1089ز) وه‌ک دادوهری دادوهران (الصریفینی، 138-139/1982)، ئه‌وه‌ی جی‌گه‌ی سه‌رنجه له‌ هه‌مان کاتدا (أبي عبد الله محمد بن الدامغاني) (398-478/1007-1085ز) دادوهری دادوهران بوو له عێراق (الاصبه‌انی، 42/2019؛ البنداری، 10/1900)، لێره‌دا ئه‌ومان بۆ پۆن ده‌بیته‌وه که ده‌سه‌لاتداره سه‌لجوقیه‌کان پێچه‌وانه‌ی بووه‌یه‌یه‌کان بوون له‌ واماوه‌یه‌دا له‌ دانانی دادوهری دادوهران به‌سه‌ر ئه‌وناوچانه‌وه نه‌گه‌رانه‌وه بۆ پرس و پاویژ به‌ خه‌لیفه، له‌مه‌شه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌وێت که سه‌لجوقیه‌کان جگه له‌ سه‌پاندنی هه‌ژموونی ده‌سه‌لاتی سیاسیی، توانیویانه ده‌ست بگرن به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی ئاینی خه‌لیفه‌ش، له‌ دانان و ده‌ست نیشان کردنی ئه‌رکی دادوهری به‌سه‌ر ناوچه‌کانی سنوری ده‌سه‌لاتیانه‌وه.

له کۆتایه‌کانی سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی/ ده‌یه‌می زایینی، خه‌لیفه (القادر بالله) (381-422/1030-973ز) هه‌ولیدا هه‌ژموونی ده‌سه‌لاتی به‌هیزبکات، ئه‌مه‌ش دوا‌ی جیه‌یشتنی عیراق له لایهن (به‌اء الدولة) (م:403/1012ز) ئه‌ویش به‌دانانی جیگرێک له شوینی خۆی بۆکارو باری عیراق (ابن الاثیر، 1997، ج438/7)، به‌لام ئه‌مه نه‌بووه‌ پرێگر له‌هه‌مبه‌ر ده‌سته‌وه‌ردانی میری بووه‌یه‌یی له‌ هه‌ولێ سه‌پاندنی دادوه‌ری دادوه‌ران، ئه‌وه‌تا (به‌اء الدولة) له (شیراز) وه‌ هه‌ولێ دانانی (الشریف أبا احمد الحسين بن موسى الموسوي) (م:406/1015ز) وه‌ك دادوه‌ری دادوه‌ران و چاودێری سکا‌لو به‌ریه‌رسیاره‌تی هه‌ج و نه‌قیبی تالبیه‌کان، به‌سه‌ر شاری بغدادوه‌، به‌لام له‌لایهن خه‌لیفه (القادر بالله) وه‌ په‌تکرایه‌وه‌ (ابن الجوزي، 1992، ج43/15؛ ابن الاثیر، 1997، 537/7؛ سبط ابن الجوزي، 2004، ج142/18)، سه‌ره‌رای هه‌یزو ده‌سه‌لاتی گه‌وره‌ی (به‌اء الدولة) بووه‌یه‌یی (ادم متز، 1941، ج398/1). په‌نگه‌ هۆکاری ره‌تکردنه‌وه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌بێت که ناوبراو له‌عه‌له‌ویه‌کان بووه‌، بۆیه‌ ته‌نها مافی پێدانی ده‌سه‌لاتی وه‌ك نه‌قیبی عه‌له‌ویه‌کان چاودێری سکا‌لو هه‌جی پێدا (ابن الجوزي، 15، 43/1992؛ الذهبي، 2003، ج687/8؛ ابن تغري بردي، 2009، ج210/4)، ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان له‌ په‌یره‌وانی ئاینزای شیععه‌ بوون، به‌لام نه‌یان‌توانی هه‌یج که‌سێک وه‌ك دادوه‌ری دادوه‌ران له‌ په‌یره‌وانی ئاینزای خۆیان بۆ ئه‌م ئه‌رکه‌ دابنێن.

هه‌رچی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کانه‌ ئه‌مان خۆیان به‌ پێشه‌واو پارێزه‌ری سونی مه‌زه‌هب داده‌نا، ئه‌وه‌ش وایکرد که خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی نه‌توانی‌ت له‌سه‌ر بنه‌مای مه‌زه‌به‌ی به‌رامبه‌ر به‌ ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کان بوه‌ستێته‌وه‌ (صفیه‌ سعاده، 1988/107)، پووداویک که تیشک ده‌خاته‌ سه‌ربه‌هه‌یزی په‌یوه‌ندی نیوان سه‌لجوقیه‌کان و ده‌سه‌لاتی دادوه‌ری که ئه‌ویش خۆی له‌خوازیبێنی کچی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی ده‌بینیه‌وه‌، بۆ سولتان (طغر لیک)، ئه‌وه‌ی به‌م ئه‌رکه‌ هه‌لسا (القاضي الصاعد) ی دادوه‌ری شاری (الري) بوو (الاصبه‌انی، 2019/50-51؛ البنداری، 1900/18).

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ میری بووه‌یه‌یی (به‌اء الدولة) (م:403/1012ز) جارێکی دیکه‌ش هه‌ولیدا که ده‌ست وه‌ریدان بکات له‌ دانانی دادوه‌ری دادوه‌ران ئه‌ویش له‌ رێگه‌ی جیگره‌که‌ی له

عیراق دوا‌ی ئه‌وه‌ی مردنی دادوه‌ری دادوه‌رانی خه‌لیفه‌ی قۆزته‌وه، به‌مه‌ش هه‌لساوه به ده‌ستنیشانکردنی چه‌ندکانیدیك بۆ پۆستی دادوه‌ری دادوه‌ران، و ناردنی لیستی ناوه‌کان بۆ خه‌لیفه، بۆ ئه‌وه‌ی یه‌کیکیان له‌نیودا هه‌لبژێریت، خه‌لیفه‌ش یه‌کیک له‌ناوه‌کانی هه‌لبژارد(ابن الجوزي، 1992، ج15/103)، هه‌رچی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌یه‌کانه به‌تایبه‌ت سولتان(ملکشاه) (485/ك1092ز) هه‌لساوه به‌ دانانی دادوه‌ری دادوه‌ران به‌سه‌ر ناوچه‌کانی دوا‌ی رووبار(بلاد ماوراء النهر) و پیدانی ده‌سه‌لاتی ته‌واو سه‌ربه‌خۆ به‌ دادوه‌ری دادوه‌ران له‌ دانان و لادانی دادوه‌ر له‌سه‌ر ناوچه و شاره‌کانی دوا‌ی رووبار(الصريفيني، 139-138/1982).

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه له‌ سه‌ده‌ی سییه‌م و چوارمی کۆچی/نۆیه‌م و ده‌یه‌می زاینیدا، مه‌یلێک بۆ کردنی پۆسته‌کان به‌ بۆماوه‌یی له‌ هه‌ندیك پۆست و پیشه‌دا ده‌رکه‌وت، یه‌کیک له‌م پۆستانه‌ش ئه‌رکی کارگیرى دادوه‌ری بوو، هه‌ندیك بئه‌ماله‌ پۆستی دادوه‌ریان به‌شیوه‌ی بۆماوه‌یی ده‌سته‌به‌ر ده‌کرد و توانیبویان تارا‌ده‌کی باش پێگه‌یان به‌سه‌ر سیسته‌می کارگیرى دادوه‌ریدا جێبه‌جێلن، یه‌کیک له‌و بئه‌مالانه‌ی شاری بغداد که پۆستی دادوه‌ریان گرتە ده‌ست بئه‌ماله‌ی*(الشواربي) بوون، که بیست و چوار دادوه‌ریان هه‌بووه، و، ته‌نها له‌شار بغداد هه‌شت دادوه‌ری دادوه‌ریان به‌ده‌سته‌وه گرتبوو(الخطیب البغدادي، 2002، ج6/197؛ ابن حمدون، 1996، ج6/256؛ ادک متز، 1941، ج1/379؛ حسن منیمة، 247/1987)، هه‌روه‌ها بئه‌ماله‌ی*(التنوخی) یه‌کیکی دیکه‌بوون که به‌ر له‌ ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کانیش ئه‌رکی دادوه‌ریان له‌ئه‌ستۆگرتبوو له‌م ئه‌رکه‌ش به‌رده‌وام بوونه له‌وماوه‌یدا(ابن الجوزي، 1992، ج9/49؛ ابن خلکان/ 195/194/1994)، هه‌روه‌ها له‌ هه‌ریمی فارس به‌هه‌مان شیوه بئه‌ماله‌ی (أبي بردة) به‌ دیار که‌وتون که پۆستی دادوه‌ری دادوه‌ریان له‌م هه‌ریمه‌ له‌ ئه‌ستۆگرتوووه دیارترینیشان (أبا محمد عبید الله بن ابي بردة ابو محمد القصري)مردوووه دوا‌ی (382/ك992ز)(ابن البلخي، 108/2001؛ یاقوت الحموي، 1993، ج4/1575؛ السیوطي، دس، ج2/127)، هه‌رچی (ابن البلخي)یه له‌ باسیکیدا ئاماژه به‌ بئه‌ماله‌ی دادوه‌ر (أبو نصر بن أبا محمد بن عبد الله بن أحمد الفزاری) ده‌کات، کاتیکی باپیره‌ی هاوسه‌رگیرى له‌گه‌ڵ بئه‌ماله‌ی (المرداس)یه‌کان ده‌کات، که ناودار بوونه به‌ده‌سه‌لاتداریه‌وه، له‌ ئه‌نجامی ئه‌م هاوسه‌ر گیریدا، کورپکیان ده‌بیت ناوی ده‌نێن

(عبدالله)، ئه‌ویش پۆستی دادوهری به‌میرات له‌ باوکی یه‌وه به‌سهر هه‌ریمی فارس وه‌رگرت له‌ بنه‌ماله‌یه‌دا دایکیه‌وه، له‌م میژوووه‌وه پۆستی دادوهری سه‌روکایه‌تی له‌ نیو ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌دا سنورداربوو، به‌ حوکمی میراتگری و شایسته‌بیان (109/2001).

به‌هه‌مان شپوه له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کان پۆستی دادوهری له‌نیو چه‌ند بنه‌ماله‌یه‌ک ماوه‌ته‌وه به‌رپرسیاره‌تی ئه‌م ئه‌رکه کارگریه‌یان گرتۆته ئه‌ستۆ، یه‌کیک له‌مانه‌ش بنه‌ماله‌ی (الدماغان)یه‌کان بوون. که ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کان له‌ عیراق و ئه‌م ئه‌رکه‌یان پیسپاردوون (ابن الجوزي، 1992، ج 251/16؛)، ته‌نانه‌ت چه‌ندین ساڵ ده‌سه‌لاتداری ئه‌م بنه‌ماله‌یه به‌سهر پۆستی کارگری دادوهری شاری (بغداد) مایه‌وه (مستوفي القزويني، 355/1387)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مانه له‌ خیزانیکی هه‌ژارو نامۆ و بیگانه بوون له‌ شاری بغداد (سبط ابن الجوزي، 2004، ج 401/19)، هه‌روه‌ها خاوه‌ن پیگه‌یه‌کی جه‌ماوه‌ری نه‌بوون، بۆیه ئه‌وه‌ش ناچارى کردن به‌رده‌وام ملکه‌چی ده‌سه‌لاتدارانی سه‌لجوقیه‌کان بن، هه‌روه‌ها ئه‌م بنه‌ماله‌یه فارس بوون و ولاتی فارس ناوه‌ندی هیزی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان بو، وه به‌ فارسی ئاخاوتنیان ده‌کرد سه‌لجوقیه‌کانیش له‌م زمانه تیده‌گه‌یشتن (صفیة سعاده، 110/1988)، ده‌رئه‌نجامی ئه‌مه‌ش بووه هۆی دورخستنه‌وه و په‌راویزخستنی بنه‌ماله‌ عیراقیه‌کان له‌ پۆستی دادوهری که له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه یه‌یه‌کان به‌رپرسیاره‌تی ئه‌م ئه‌رکه‌یان گرتبووه ئه‌ستۆ، سه‌لجوقیه‌کان به‌ئامانج ئه‌م کاره‌یان کردوووه بۆ ئه‌وه‌ی له‌رپگه‌ی بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌ست و پیوه‌ندی خۆیانوه هه‌ژموونی خۆیان به‌سهر به‌رپرسیاره‌تی پۆستیکی گرنگی ئایینی خه‌لیفه‌ دابگرن که ئه‌ویش به‌رپررسی پۆستی کارگری دادوهری بوو.

دیاره به‌میراتگرتنی پۆستی دادوهری ته‌نها له‌عیراق په‌نگی نه‌داوه‌ته‌وه به‌لکو له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کان، بنه‌ماله‌ی (صاعدی) له‌ ناوچاکانی دواى رووبار به‌دیار که‌وتوون و به‌ میرات ده‌سه‌لاتیان به‌سهر کارگری دادوهری ماوه‌ته‌وه (ابن فندمه، 535، 443/2004؛ الاصبهانی، 2019، 51؛ سبط ابن الجوزي، 2004، ج 12/19؛ الصریفینی، 138/1982، 181، 743، 673، 403).

ئەوێ تێبێنى دەکرێت لەماوەى دەسەڵاتدارى بووھەبھەکان خەلیفە عەبباسى (القادر بالله) (381-422/ك1030-973ز) توانى بووى دەسەڵاتى دادوهرى لە میرى بووھەبھى وەرگریتەو، دواى ئەوێ میرى بووھەبھى ھەولیدەدا دەسەڵاتى دادوهرى خەلیفە بەرتەسک بکاتەو لەنێو کاندیدەکانى خۆیدا. خەلیفە (القادر بالله) (م:422/ك1030ز) توانى خۆى دەرباز بکات لە کاندیدەکانى میرى بووھەبھى بۆ دادوهرى، بەوێ سەرەخۆ بێت لە ھەلبژادرنى دادوهرەکانى (الصاى، 125/1964)، بۆیە ھەلسا بە پەرەوکردنى دەسەڵاتى خۆى بە دانانى (الحسین بن علی بن جعفر بن علکان) ناسراو بە (ابن ماکولا) (420-447/ك1029-1055ز) وەك دادوهرى دادوهران بە بێ دەستووردانى بووھەبھەکان (الخطیب البغدادى، 2002، ج8/635)، ئەوێتا بۆچوونى توێژەرێك لەم بارەپەوێ دەلێت، لە ماوەى دەسەڵاتدارى بووھەبھەکان دەسەڵاتى خەلیفە لەو پەرى لاوازیش بواپە پرس و پا ھەر بە خەلیفە دەکرا لە دانانى دادوهر (عبد العزيز الدورى، 256/1945)، تەنانەت (ابن الطقطقى) لەم بارەپەوێ ئامازەى کردووە گووتویەتى: ((خەلیفە (القادر بالله) باشترین خەلیفە بوو لە رۆژگارى دەسەڵاتیدا توانى پۆشنایى و گەشە و شکۆدارى بۆ خیلافەتى عەبباسى بگەرێنیتەوێ (280/1997)، تەنانەت خەلیفە (القادر بالله) دواپین خەلیفەى عەبباسیەکانە، کە خۆى تەرخان کرد بۆ راپەراندنى کارى دادوهرى، بەتایبەت رۆژانى دووشەممە و پینچ شەممە (ابن دحیة، 127/1946؛ ابن الفوطى، 1995، ج3/301).

لە ماوەى دەسەڵاتدارى سەلجوقییەکان دادوهرى دادوهران (قاضي القضاة) ھەلساوە بەدانان و دەستنیشان کردنى دادوهر بەسەر ناوچەکانەو، ھەر وەك دادوهرى دادوهران (أبي عبد الله الدامغانى) (م:478/ك1085ز) ھەلساوە بەدانانى دادوهر بەسەر شارى (أصبهان) (ابن أبى الوفاء، 1993، ج1/428)، ئەمەش درێژەى کیشا تا لە ماوەى دەسەڵاتى سولتان (ملکشاه) (485/ك1092ز) شپۆزێك لە (تفویض) رپپیدان بە دەسەڵاتى دادوهرى بەدیكرا لە کارەکانیان و، سەرەخۆ لە دادوهرى دادوهرانى عێراق ئەرکى دادوهرى دادوهریان گرتە دەست (الصریفینى، 138-139/1982). ئەمەش پینچەوانەى سەردەمى دەسەڵاتدار بووھەبھەکانە کە لە

سیستهمی فەرمان‌په‌وایی وکارگیریدا له‌ عێراق و هه‌رێمی چیاو هه‌رێمی فارس دادوهری دادوهریان به‌سه‌ربه‌خۆ داده‌نا.

دووهم: کارو باری کارگیریی دادوهری:

به‌رپرسی کارگیری دادوهری له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداریه‌تی بووه‌یه‌یه‌کان پۆلی ئاشته‌وایی و نیوه‌ند گیری گیراوه له‌ نیوان ده‌سه‌لاتدارانی بووه‌یه‌یه‌کان، ئه‌وه‌تا (أبو الحسن علی بن محمد الماوردي) (م: 450/ك 1058ز)، هه‌لساوه به‌ دروستکردنی ئاشته‌وایی نیوان (جلال الدولة) (م: 436/ك 1044ز) بووه‌یه‌یه‌ی و (أبو کاليجان) (م: 440/ك 1048ز) برازای (ابن الاثير، 1997، ج 7/781)، هه‌روه‌ها ئه‌رکیکی دیکه‌یان سپاردوو به‌ دادوهر ئه‌ویش شاندکردن و ناردنیه‌تی به‌ بالێوز بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی نووسراوی نامه‌ی پاشای رۆم بۆیان (الخطیب البغدادي، 2002، ج 3/364؛ السمعاني، 1962، ج 2/53؛ ابن الجوزي، 151/1990؛ ابن الاثير، 1997، ج 7/386)، له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان ئه‌رکیکی تر دراوه به‌ دادوهر ئه‌ویش بریتی بووه له‌ و به‌شه‌سامانه‌ی میر (عضد الدولة) (م: 372/ك 982ز) که سالانه بۆ کاری خێرخوازی له‌ ناو شاره‌کانی سنوری ده‌سه‌لاتی خۆی ته‌رخان ده‌کرد، فرمانی ده‌کرد ئه‌م پاره‌یه به‌ دادوهر و گه‌وره‌کان بسپێردرێت، تا ئه‌وانیش به‌ده‌ستی هه‌زاران و نیازمه‌ندانێ بگه‌یێنن (ابن الاثير، 1997، ج 7/391)، له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان دادوهر هه‌لساوه به‌ نیوه‌ند گیری نیوان خه‌لیفه (الطائع) و میر (عضد الدولة)ی بووه‌یه‌یه‌ی دواي ئه‌وه‌ی بۆ ماوه‌ی دوومانگ ناوی خه‌لیفه نه‌ده‌خویندراوه‌یه‌وه له‌ ووتاره‌کانی پۆژی هه‌ینی له‌ شاری بغداد (ابن دحیة، 126/1946).

به‌هه‌مان شیوه له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌یه‌کان به‌هۆی ئه‌و پێزه زۆره‌ی که به‌دادوهران و گرووپه‌ ئاینیه‌کان درابوو، زۆر جار ئه‌رکی نێردراو و ناو‌بژییان گرتۆته ئه‌ستۆ، ئه‌وه‌تا له‌ سالی (497/ك 1103ز) سولتان (برکياروق بن ملک‌شاه) (م: 498/ك 1104ز) دادوهر (أبا المظفر الجرجاني الحنفي) و دادوهر (أبا الفرج أحمد بن عبد الغفار الهمداني) ده‌ست نیشان کرد بۆ دانوستان له‌گه‌ڵ سولتان (محمد بن ملک‌شاه) (م: 512/ك 1118ز) برای بۆ ئه‌وه‌ی بکه‌ونه

پیکه و تن و کۆتایی به ناکۆکیه کانیان بهینن (ابن الجوزی، 1992، ج 85/17؛ ابن الاثیر، 1997، ج 493/8؛ سبط ابن الجوزی، 2004، ج 528/19؛ ابن خلدون، 1981، ج 606/3).

کاریکی تری دادوره ی بریتی بووه له ئاماده بوونی بۆ پشتراستکردنه وه له به خشین و پیدانی گفت و دهسه لات له لایهن خهلیفه وه بۆ پله بالاکان، وهک پیدانی دهسه لاتى حه ج و سکالا و نه قیبی تالبیه کان به (الشریف المرتضى أبو القاسم الموسوي) (436 ک/ 1044 ز) (ابن الجوزی، 1992، ج 111/15)، ههر له ماوه ی دهسه لاتداری بووه یهیه کان دادوهر له دانانی جینشین به سهر ناوچه کانه وه، له گه ل گه و ره پیاوانی وولات ئاماده ی شایه تیدان ده بوو، وهک ئه وه ی (رکن الدوله) (م: 366 ک/ 976 ز) بووه یهیه میری ههریمی فارس، پالپشت به ئاماده بوونی دادوهر فرمان دهکات به دابه شکردنی سنوری دهسه لاتى ناوچه کان به سهر کوره کانیدا (سبط ابن الجوزی، 2004، ج 479/17). له ماوه ی دهسه لاتداری بووه یهیه کان دادوهر ئاماده ی وازه یانی خهلیفه ی عهباسی بووه و وهک شایاتیدان به سهریه وه تۆماری کردووه، ههروهک دهسته به رداربوونی (المطیع لله) (301-364 ک/ 913-974 ز) له خیلافهت و دانانی (الطائع لله) (م: 393 ک/ 1002 ز) کور ی له شوینی (سبط ابن الجوزی، 2004، ج 445/17؛ الذهبي، 2006، ج 408/11)، لیره دا بووه یهیه کان بۆ به رزه وهندی تاییه تی خۆیان، دهسه لاتى دادوهر یان به کاره یناوه له لادان و دانانی خهلیفه ی عهباسیدا.

له ماوه ی دهسه لاتداری سه لجوقیه کان دهسته وردانی سولتانه کانیان گه یشته ئاستی ئه وه ی که دادوهر و فقیه کان شایه تی نادروست بدن له ترسی جهورو سته می سولتان، ئه وه تا کاتیک سولتان (مسعود بن محمد بن ملک شاه) (م: 547 ک/ 1152 ز) به مه به ستی لادانی خهلیفه (الراشد بالله) (527-530 ک/ 1132-1135 ز) هه لسا وه به کۆکردنه وه ی دادوهر و فقیه کان (قنیتو الاربلی، 1979/274)، و پابه ندردنیان به شایتی دانی ناراست، که خهلیفه (الراشد بالله) مه ی خواردۆته وه، (ابن العمرانی) له م باره وه ئاماژه ی کردووه: ((سویند به خوا که سیان خهلیفه یان نه بیینی بوو ته نانه ت ئاوه یشی خوارد بیته وه) (222/2001؛ ابن الاثیر، 1997، ج 77/9؛ الذهبي، 2003، ج 583/11)، به لام ههرچی (الأزدي) بۆ چوونیکى دیکه ده خاته روو له م باره یه وه ئاماژه کردووه: ((کاتیک فه توای لادانی خهلیفه (الراشد بالله) درا و په یمانه که ی

هه‌لوه‌شینه‌درايه‌وه‌و كه‌سێکی دیکه‌یان له‌ شوینی دانا، ئینجا فه‌تواو کۆنوو‌سه‌که‌یان خسته‌ به‌رده‌م سولتان (مسعود بن محمد) ئه‌ویش گووتی ئه‌م باب‌ه‌ته‌م بۆئیه‌ گواستۆته‌وه‌، من له‌ به‌رده‌م خودا بێتاوانم لێ)) (1999، ج2/184). لێره‌دا ئه‌ومان بۆ ڕوو ده‌بیته‌وه‌ كه‌ ده‌سه‌لاتداری سه‌هلجو‌قییه‌كان به‌شێوازیکی جیاوا‌ز له‌ ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌كان به‌توندی هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ڵ به‌رپرسی کارگێری دادوهری کردووه‌ و بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان له‌دژی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی به‌کاریان هێناوه‌.

به‌ پێی ووتی توێژه‌ریك وهرگرته‌ی پایه‌ی خه‌لافه‌ت و لێسه‌ندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی و، ئاماده‌ بوونی دادوهر تیايدا یه‌كێك نه‌بووه‌ له‌ ئه‌رك و كاره‌كانی ده‌سه‌لاتی دادوهری به‌ر له‌هاتنی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌كان (صفیه‌ سعادة، 181/1988).

به‌لام له‌ ده‌قی دیکه‌دا ئه‌وه‌مان بۆ دهر ده‌که‌وێت دادوهری دادوهران له‌ دوا‌ی مردنی خه‌لیفه‌ (الواتق بالله) له‌ (227-232ك/ 841-846ز) ئاماده‌ ده‌بیته‌ له‌ پێدانی به‌یعه‌ت به‌ خه‌لیفه‌ی نوێ (ابن العمرانی، 115/2001؛ ابن الجوزی، 1992، ج11/178). له‌مه‌وه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ڕۆن ده‌بیته‌وه‌ كه‌ به‌ر له‌هاتنی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌كان دادوهر ئاماده‌ بووه‌ له‌كاتی پێدانی به‌یعه‌ت به‌ خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی.

له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌كان به‌رکه‌وته‌و ململانی دهرکه‌وتوو له‌ وهرگرته‌ی ئه‌رکی دادوهرییدا، ئه‌م ململانیه‌ی نیوان دادوهره‌كان وایکردوو ئه‌وه‌ی كه‌ پۆستی دادوهری دادوهران وهرده‌گریت هه‌لبه‌ستیت به‌ پێگرێکردن له‌ وهرگرته‌ی پۆستی دادوهری له‌ کۆپی داده‌وری پێشوو، هه‌روه‌ك ئه‌وه‌ی (أبي السائب عتبة بن عبيد الله) (338-350ك/ 949-961ز) پێگری کرد له‌ (أبو القاسم التنوخي) (م: 342ك/ 953ز) باوکی (الحسن التنوخي) به‌دانانی کۆپه‌که‌ی وه‌کو دادوهر، به‌لام به‌نیوه‌ند گیرى وه‌زیر (أبو محمد المهلبی) (م: 353ك/ 964ز) پالېشتیان ده‌کات له‌ وهرگرته‌ی ئه‌رکی دادوهری (التنوخي، 1971، ج4/78-79؛ ابن خلکان، 1994، ج5/2282)، له‌ هه‌مان کاتدا كه‌سانێك هه‌بوون، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی پێشنیار کراون بۆ ئه‌رکی دادوهری شاری بغداد، دواکاريه‌که‌ی په‌تکردۆته‌وه‌ به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی پېوېستی به‌م پۆسته‌ نیه‌ (القاضي عياض، 1981، ج6/194)، یاخود به‌ هۆی هه‌ولدان له‌ ده‌ستخه‌ته‌ نیوکارو بارى دادوهریه‌وه‌، ده‌ستبه‌رداری ئه‌رکه‌که‌ی

بووه (اله‌مذانی، 213/1958، ابن الجوزي، 1992، ج 221/14؛ سبط ابن الجوزي، 2004، ج 439/17).

له ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌كانه هه‌ولدان بۆ ده‌سته‌پێنانی پۆستی دادوه‌ری له‌نیو ده‌قه‌كان به‌رچاو ده‌كه‌وێت ئه‌مه‌ش دوا‌ی مردنی دادوه‌ری دادوه‌ران (أبو عبد الله محمد بن علي الدمغاني) (م: 478/ك 1085ز) یه‌كێك له‌ كۆپه‌كانی له‌ پێناو ده‌سته‌به‌ركردنی پۆستی دادوه‌ریدا پاره‌یه‌کی زۆری به‌خه‌لیفه (المقتدي بالله) (487/ك 1094ز) ده‌به‌خشیت، خه‌لیفه‌ش مه‌یلی به‌لای دانانی ده‌بی‌ت وه‌ك دادوه‌ری دادوه‌ران به‌لام له‌ بریاره‌كه‌ی پاشگه‌ز ده‌بی‌ته‌وه ئه‌مه‌ش له‌ ترسی ئه‌وه‌ی بگوترێت خه‌لیفه له‌ به‌رامبه‌ر پاره‌ پۆستی دادوه‌ری فرۆشتوه، بۆیه هه‌لساوه به‌ دانانی (أبو بكر محمد بن المظفر الشامي) (م: 488/ك 1095ز) به‌دادوه‌ری دادوه‌ران (ابن الجوزي، 1992، ج 241/16؛ ابن الكازروني، 218/1970).

له ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌به‌یه‌كان دادوه‌ر (القاضي) یش له‌ لایهن میره‌كانه‌وه له‌ كاره‌كه‌یان دورخاوه‌نه‌ته‌وه و، پا‌به‌ندكراوه به‌مانه‌وه‌ی له‌ماله‌كه‌ی خۆیدا (التنوشي، 1971، ج 93/4؛ ابن الاثير، 1997، ج 385/7؛ سبط ابن الجوزي، 2004، ج 543/17)، به‌لام هه‌یچ دادوه‌ریك له‌م ماوه‌یه‌دا باس نه‌كراوه كه‌وا كۆژرا‌یی‌ت یاخود له‌ به‌ندینه‌خانه‌ مردی‌ت (ادم‌متز، 1941، ج 385/1)، ته‌نانه‌ت وه‌زیری بووه‌به‌یه‌ی (محمد ابن بقیه) (م: 367/ك 1074ز) ده‌ستی نه‌پاراست له‌ قامچی پێژکردنی دادوه‌ری دادوه‌ران (أبو محمد عبید الله بن أحمد بن معروف) (م: 381/ك 991ز) (أبو حیان التوحیدی، 408/2003)، ئه‌وه‌ی تیبینی ده‌کرێت له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌كان پێژیکی زۆر له‌ دادوه‌ر و پیاوانی ئاینی نراوه (كارلا ال کلاوسز، 55/2001)، به‌لام ئه‌مه به‌مانای ئه‌وه‌ نایه‌ت كه‌وا هه‌یچ په‌رچه‌کرداریك به‌رامبه‌ر به‌دادوه‌ری دادوه‌ران نه‌کرای‌ت. ئه‌وه‌تا یه‌كێك له‌ دادوه‌ری دادوه‌ران تۆمه‌تبار کرا به‌وه‌ی كه‌ به‌رامبه‌ر دادوه‌ریك وه‌ستاوه له‌ كاره‌كه‌ی دورخا‌یه‌وه، بۆیه کاتیك داوا‌ی لێکرا جاریکی دیکه ئه‌م کاره بکاته‌وه، په‌تی کرده‌وه كه‌ ئه‌م کاره بکات و ئاماده نه‌بوو پێوره‌سمی دادوه‌ری پێشیل بکات (ابن الجوزي، 1992، ج 141/18؛ ابن الجوزي، 2004، ج 11/21)، له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌مانه‌دا میژوونوس (الأصبهاني) ئاماژه به‌پووداویك ده‌کات، كه‌ دادوه‌ری شاری (اصبهان) پایه‌و پێگه‌ی زۆر به‌رزبووه‌لای سولتانی سه‌لجوقی، به‌لام

كهسايهتيكى ستهم كاروخوين ريژ بووه، تهنا ته خه لك بۆ له ناوبردى نه ياره كانيان په نايان بۆ لاي ئه م دادوهره دهر، له بهرامبه ر پيدانى به رتيل، تا ئه وهى تۆمه تباريان بكات، ئه ميش فه توای كوشتنى بۆدهرده كردن.... ههروه ها تۆمه تى ده به خشى به نه ياره كانى له لاي سولتان و له ناوى دهر، تا سه ره نه نجامى ئه و كارانهى سولتان پيدزهانيت و دهيكوژيت (152، 146/2019).

له ماوهى ده سه لاتدارى بووه يهيه كان وه زيبرى بووه يهيهى (المهلبى) (م: 352/ك 963) داواى له دادوهر (أبو بكر محمد بن عبدالرحمن) (م: 367/ك 977) ناسراوبه (ابن قريعة) كردووه سه رپه رشتى بيناسازى ماله كهى بۆبكات و فرمانى پيكرد كه هيچ خه رجيه ك نه كريت تاوه كو واژوى دادوهرى له سه ره نه بيت (الخطيب البغدادي، 2002، ج 3/550)، به هه مان شيوه له ماوهى ده سه لاتدارى سه لجوقيهيه كان دادوهرى دادوهران راسپيكردان به سه رپه رشتيكردن له دروستكردى مزگه وت و ئاواكارى وولات (ابن الجوزي، 1992، ج 16/289؛ سبط ابن الجوزي، 2004، ج 19/434)، له ماوهى ده سه لاتدارى بووه يهيهيه كان تيبينى كراوه كه ژنانيان، وه ك ئه مير (كدنا بويه) هاوسه رى مير (شمس الدولة بن فخر الدولة) (م: 413/ك 1022) بووه يهيهى دواى ئه وهى به ريژه وه په ناى دادوهر (يوسف بن أحمد بن كج) (م: 405/ك 1014) ده دات، دواى ئه وه رۆلى ده بيت له پشتگيرى كردن و دانانه وهى دادوهر به سه ر ئه ركه كهى خوى بۆسه ر (همدان) (سبط ابن الجوزي، 2004، ج 18/239). به لام له ماوهى ده سه لاتدارى سه لجوقيهيه كان ژنان رۆليان نه بووه له كار گيريى كارو بارى دادوهريدا.

دياره له ماوهى خيلافه تى عه بباسى دادوهرى دادوهران له سه ر مه زه بهى جوړاو جوړ بوون، به لام زۆربه نه يان له سه ر په يره وانى مه زه بهى (الحنفي) و (الشافعي) و (المالكي) بوون، به ده گمه ن له په يره وانى (الحنابلة) و (الشيعة) به ديكراره (الأنباري، 1987، ج 356-357)، له ماوهى ده سه لاتدارى بووه يهيهيه كان ئاساييه ده سه لاتى دادوهرى كارى گه ربيت به و ململانيه مه زه بهيهى كه له بغدادى پايته ختى خه ليفه ي عه بباسى هه بووه، له سه رده مى يه كه مى ده سه لاتدارى بووه يهيهيه كان زۆربه ي دادوهره كان له په يره وانى (معتزلة) بوون، يان ئه وانه بوون كه بانگه شهى (معتزلة) يان ده كرد (عبدالعال، 191/2009)، له مانه ش (محمد بن عبد الرحمن بن صبر أبو بكر) (المعتزلي) له (320-380/ك 932-990) (الخطيب البغدادي، 2002، ج 3/556؛ السمعاني، 1962، ج 8:275؛

ابن قطلوبغا، (266/1992)، (عبد الله بن أحمد بن معروف أبو محمد البغدادي) (المعتزلي) له (306-391/ك/ 869-1000ز) (الذهبي، 2003، ج 522/8؛ الصفدي، 2000، ج 26/17)، هه‌روه‌ها له هه‌ریمی چیا، به‌هه‌مان شیوه (عبد الجبار بن أحمد بن عبد الجبار بن الخلیل) (المعتزلي) (م: 415/ك/ 1024ز) وه‌ك دادوه‌ری دادوه‌ران، به‌سه‌ر ناوچه‌کانی (الري و(همذان) و(الجال) دانراوه (الصاحب بن عباد، 42/1947؛ الرافعي، 1987، ج 119/3)، ئه‌وه‌ی لیڤه‌ تیبینی ده‌کریت هۆکاری دانانی دادوه‌ری دادوه‌ران له‌په‌یره‌وانی (المعتزلة) له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ که بیرو بۆچوونیان نزیکه له بیرو بۆچوونی په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی زیدی (عبدالعال، 2009، 213)، هه‌ر له پال ئه‌مانه‌شدا دادوه‌ری له په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی دیکه ئاماژه‌ی پیکراوه، له دیارترین دادوه‌ری دادوه‌ران له‌ماوه‌ی بووه‌یه‌یه‌کان که له په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی (الاشعري) بوو، یارمه‌تی ب‌لاوکردنه‌وه‌ی ئه‌و مه‌زه‌به‌ی له بغدادو دهره‌وه‌ی دها و، بوو به به‌رگریکار لئ ئه‌میش دادوه‌ری دادوه‌ران (أبو بكر محمد بن الطيب ابن محمد بن جعفر الباقلائي) مردوو له (403/ك/ 1012ز) (الذهبي، 2006، ج 11/13-12؛ الصفدي، 2000، ج 147/3)، هه‌روه‌ها ئاماژه به مه‌زه‌به‌ی (الحنفي) کراوه له عیراق له‌مانه‌ش دادوه‌ر (المحسن بن علي التنوخي الحنفي) (ابي الفداء، د.س/ ج 122/2)، له هه‌ریمی فارس دادوه‌ری دادوه‌ران (أحمد بن الحسين بن علي أبو حامد المروزي) مردوو له (377/ك/ 987ز) له په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فی بوو (ابن الجوزي، 1992، ج 323/14؛ ابن الاثير، 1997، ج 417/7).

هه‌ر له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان ئاماژه به هه‌بوونی مه‌زه‌به‌ی دیکه کراوه له‌نیو ئه‌مانه‌ش دادوه‌ری دادوه‌ران (محمد بن عبد الله بن محمد بن صالح الأبهري) (م: 375/ك/ 985ز) که له‌په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی (مالك بن انس بن مالك) (93-179/ك/ 711-795ز) بوو (الخطيب البغدادي، 2002، ج 492/3؛ الصفدي، 2000، ج 129/3)، هه‌روه‌ها ئاماژه به دادوه‌ری دادوه‌ران (أبو السائب عتبة بن عبيد الله) (م: 350/ك/ 961ز) کراوه له په‌يروانی مه‌زه‌به‌ی (الشافعي) وه‌ك دهرکه‌ویت بۆ یه‌که‌م جار له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان که سی‌ک ئه‌رکی دادوه‌ری دادوه‌ران وه‌رگریت له په‌یره‌وانی ئه‌م مه‌زه‌به‌، چونکه له پيشوو تر کاریکی

له‌م شیوه‌یه نه‌کراوو (الخطیب البغدادي، 2002، ج 8/113؛ ابن الفوطي، 1995، ج 3/309)، هه‌روه‌ها له‌کۆتایه‌کی ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان ئاماژه‌کراوه به‌دادوهر (أبي يعلي محمد بن الحسين بن خلف الفراء) (380-458/ك 990-1065 ن) له‌په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی (الحنابلة) بووه (ابن نقطة، 1997، ج 4/557).

له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان، له‌گه‌ل هاتنی طغرلبك بۆ شاری بغداد له‌سالی (447/ك 1055 ن) (ابن ماکولا)ی داوهری دادوهرانی شاری بغداد کۆچی داویکرد، بۆیه وه‌زیری سه‌لجوقی پیشنیاری کرد بۆ خه‌لیفه، به‌دانانی دادوهری داوهران (أبا عبد الله محمد بن علي الدامغاني) (م: 478/ك 1085 ن) ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی ده‌مارگیربوون مه‌زه‌به‌ی پیشه‌وا (الحنفية) (ابن الجوزي، 16، 1992/251). ئه‌وه‌ی تێبینی ده‌کریت هاو به‌شکردنی مه‌زه‌به‌یه‌کان له‌کایه‌ی دادوهری له‌گه‌ل خه‌لکی شاریان دانیشتیوانی بالاده‌ستی شاره‌که‌شدا گرنگ بوو، له‌شارو ناوچه‌گرنه‌گه‌کانی ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌یه‌کان به‌هۆی ململانی مه‌زه‌به‌ی و (تائفی) نیوان حه‌نفیه‌یه‌کان و شافعیه‌یه‌کانه‌وه، هه‌ر مه‌زه‌به‌یه‌ک به‌دوای به‌ده‌سته‌یه‌نانی پۆستی دادوهری دادوهرانی شارێک ده‌گه‌پا، به‌گشتی دادوهری هه‌ر شارێک به‌پێی بالاده‌ستی مه‌زه‌به‌ی دانیشتیوانی ناوچه‌که هه‌له‌ده‌بژێردرا (خسروبیگی، 72/1394)، هه‌روه‌ک ناوچه‌کانی دواي پووبار (بلاد ماوراء النهر) که دادوهری دادوهرانی له‌په‌یریوانی (الحنفية) بوون (الصريفيني، 138-139/1982)، هه‌روه‌ها له‌ (أصفهان) دادوهری له‌په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی (الحنفية) بوون (ابن الجوزي، 17، 1992/194)، هه‌روه‌ها له‌ عیراق دواي مردنی دادوهری دادوهران (أبو عبد الله الدامغاني) (محمد بن المظفر بن بکران الشامي) (م: 488/ك 1095 ن) ئه‌رکی دادوهری دادوهرانی گرت به‌ده‌ستی له‌په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی (الشافعي) بوو (الذهبي، 2003، ج 10/615)، ئه‌وه‌تا (ابن العديم) به‌م شیوه‌یه ئاماژه‌ده‌کات له‌ک باره‌وه گووتویه‌تی: ((وه‌زیر (نظام الملك) پۆستی دادوهری زیاتر داوه‌ته په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی (الحنفية) پۆستی فیرکردنی (النظامية) ی داوه به‌په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی (الشافعي) بۆ زیادکردنی فقهی شافعی)) (ابن العديم، د.س، ج 5/2494؛ هندوشاه نخجواني، 277/1313)، ته‌نانه‌ت ده‌گوتریت دروستکردنی فیرگه‌ی (النظامية) له‌لایهن (نظام الملك) بۆ په‌یره‌وانی (الشافعية) کان بوو (ابن

(الجوزي، 16، 102/1992)، ئه‌وه‌ى تېيىنى كراوه تا كۆتايه‌كانى ماوه‌ى ده‌سه‌لاتدارى سه‌لجوقيه‌كان بالاده‌ستى دادوه‌رى له په‌يره‌وانى مه‌زه‌بى (الحنفية) ئاماژه‌ى پىكراوه له ناوچه‌كانى چيا و (الري) و (اصفهان) زۆربه‌ى ناوچه‌كانى سنوورى ده‌سه‌لاتيان (ابن الاثير، 10، 17/1997).

ئه‌وه‌ى تېيىنى ده‌كرىت له‌ماوه‌ى ده‌سه‌لاتدارى سه‌لجوقيه‌كان بۆ يه‌كه‌م جار ده‌سه‌لاتى دادوه‌رى و ده‌سه‌لاتى جېبه‌جىكردن (التنفيذي) له‌ده‌ستى كه‌سكىدا كۆكرايه‌وه، به‌مه‌ش روو به‌رووى ناره‌زايه‌تى خيلافه‌ت بووبه‌وه، به‌و پييه‌ى ئه‌مه‌ ده‌رچوونه له شه‌رع (ابن الجوزي، 1992، ج 17/177)، وه‌ك دانانى دادوه‌رى دادوه‌ران (أبا عبد الله الدماغاني) بۆ دووجار به وه‌زير (ابن الجوزي، 1992، ج 16/251؛ سبط ابن الجوزي، 2004، ج 19/401). هه‌رچى ماوه‌ى ده‌سه‌لاتدارى بووه‌يه‌يه‌كانه هيج رووداويكى هاوشيوه‌ى ده‌سه‌لاتدارى سه‌لجوقيه‌كان رووينه‌داوه به‌وه‌ى كه‌وا دادوه‌ر ئه‌ركى وه‌زاره‌تى پيسپىردرايىت.

له‌ماوه‌ى ده‌سه‌لاتدارى بووه‌يه‌يه‌كان وه‌ك هاتوووه كه‌وا سيسته‌مى كارگيرى دادوه‌رى له هه‌ريئى فارس له‌سه‌ر هه‌مان شيوه‌ى سيسته‌مى كارگيرى بغداد پىكخراوه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هاتوو به‌لگه نامه‌يك پيش سه‌د ساڵ نووسرايىته‌وه، ئه‌وا نووسراويكى له‌به‌رگيرايى له تۆماره‌كانى ئه‌نجومه‌نى دادوه‌رى هه‌لده‌گيرا (ابن البلخي، 109/2001). له‌لايه‌كى ديكه له (ابن البخلي) هاتوووه كه‌وا هه‌ريه‌كه له (أبا الحسن بن أبا محمد بن عبد الله بن أحمد الفزارى) و (أبو نصر بن أبا محمد بن عبد الله بن أحمد الفزارى) له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى كه‌وا برابوونه هاوبه‌ش (شريك) بوونه له به‌ريوه‌بردى كارگيرى داده‌وه‌رى له هه‌ريئى فارس (ابن البلخي، 108/2001)، ئه‌گه‌ر چى نووسه‌ر زانيارى زياترى نه‌خستۆته‌ پوو ده‌رباره‌ى كارى هاوبه‌شيه‌ى نىوان ئه‌م دوو دادوه‌ره. به‌لام به پى كتيبي ئه‌حكامه شه‌رعيه‌يه‌كان بيت ئه‌م شيوازه كاره هاوبه‌شيه‌ ريگه پىدراوه (الموردى، د.س/41-142)، هه‌رچى ماوه‌ى ده‌سه‌لاتدارى سه‌لجوقيه‌كانه ئه‌وا هيج يه‌كيك له‌و سه‌رچاوانه‌ى به‌رده‌ستمان به‌م شيويه‌ ئاماژه‌ى به كارى هاوبه‌ش (شريك)ى نىوان دادوه‌رى نه‌كردوووه له‌به‌ريوه‌بردى ئه‌ركى كارگيرىياندا.

سێیه‌م: مووچه‌ی دادوه‌ری:

وه‌رگرتنی پاداشت له‌ ئهرکی دادوه‌ری وه‌ك ههر ئهرکیکی تر شتیکی رێگه‌ پێدراوه، جا ئه‌م كرێ وپاداشته‌ بۆ سالیك بیت یا زیاتر به‌ سالیك بیت (الماوردي، د.ت/274-275) بێگومان هه‌موو دادوه‌ره‌كان خۆیان له‌ په‌تكدنه‌وه‌ی پاداشتی ئهرکه‌ کارگیریه‌که‌یان به‌ دوور نه‌گرت بۆ ئه‌وه‌ی گومانیان لێنه‌کریت، ئه‌وه‌تا دادوه‌ر (أبو القاسم التنوخي) (م: 342/ك953) هه‌موو مانگیك بری (60) شه‌ست دیناری پاداشتی ئهرکه‌که‌ی بووه‌ له‌ بغداد (ياقوت الحموي، 1993، ج4/1846)، به‌لام کاتیک (أبو الحسن محمد بن صالح بن أم شيبان) دوا‌ی ئه‌وه‌ی راده‌سپێردریت به‌ وه‌رگرتنی ئهرکی دادوه‌ری له‌ بغداد، چه‌ند مه‌رجێك داده‌نیت به‌ سه‌ر خۆی له‌ وه‌رگرتنی ئهرکی دادوه‌ری، په‌تكدنه‌وه‌ی پاداشتی شیاوی ئهرکه‌که‌ی و، (خلع) و پۆشاکه‌ جوانکاریه‌كان که‌ شه‌رع به‌دروستی دانه‌نابیت، هه‌روه‌ها په‌تكدنه‌وه‌ی پولێنان و تکاردن لێ (مسکویه، 2002، ج6/238؛ الهمداني، 213/1958؛ ابن الجوزي، 1992، ج14/221؛ الذهبي، 2003، ج8/180-181)، هه‌روه‌ها به‌دریژایی ئهرکی دادوه‌ری بنه‌ماله‌ی (أبو نصر بن أبا محمد بن عبد الله بن أحمد الفزاري) له‌ فارس هێچ بره‌ پاره‌یه‌کیان به‌رامبه‌ر به‌م ئهرکه‌ وه‌رنه‌گرتوه‌ (ابن البلخي، 2001/109)، به‌هه‌مان شێوه‌ له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌كان ئه‌وه‌ به‌دیکراوه. که‌وا دادوه‌ری داوه‌ران (أبو بکر محمد بن المظفر الشامي) (م: 488/ك1095) په‌تیکرده‌وه‌ له‌ به‌رامبه‌ر ئهرکه‌که‌یدا هێچ بره‌ داهاتیك وه‌رگیریت (الذهبي، 2006، ج14/140؛ 2003، ج10/616؛ د.س، ج2/359)، ته‌نها داهاتی خۆی به‌کار ده‌هێنا که‌ به‌ره‌که‌ی دینارو نیویک بوو (سبط ابن الجوزي، 2004، ج19/477-478؛ الذهبي، 2003، ج10/616)، جگه‌ له‌مانه‌ داوا‌ی کرد که‌ بره‌ پاره‌یه‌کی دیاریکراو له‌ مال و دارایی ولات بدریت به‌ هاوکاره‌کانی له‌ ئهرکه‌ کارگیریه‌که‌یدا. وه‌ك بری سێسه‌د دره‌هم بۆ نووسه‌ره‌که‌ی و، بری سه‌دو په‌نجا دره‌هم بۆ په‌رده‌داره‌که‌ی و، بری شه‌ش سه‌د دره‌هم بو خازنی دیوان و دارو ده‌سته‌که‌ی که‌ له‌ گه‌نجینه‌وه‌ بگاته‌ ده‌ستیان (الهمداني، 213/1958؛ سبط ابن الجوزي، 2004، ج17/439).

هه‌روه‌ها (ابو بشر عمر بن اکثم بن أحمد الفقيه الشافعي) (م: 357/ك967) به‌ر له‌وه‌ی پۆستی دادوه‌ری وه‌رگیریت مه‌رجی ئه‌وه‌ی دانا له‌ سه‌ر خه‌لیفه‌و میری بووه‌یه‌یی ده‌ستوه‌ردان

لهكاروبارى دادوهرى نهكهن، تهناهنهت بېيى مووچه نهو كاردههكات(الكندي، 573/1908؛ الزركلي، ج6/162)، تهناهنهت(نظام الملك) (م:485/ك1092ن) وهزيرى سهلجوقى (نظام الملك) له م بارهيهوه گووتويهتى: ((دادوهرهكان نوينهري سولتانب لهكاروبارى دادوهريدا)) (82/2007)، لېرهدا نهوهمان بۆ دهردهكهوئيت كه سيسته مى كارگيرى دادوهرى لهماوهى دهسهلاتدارى سهلجوقيهكان خراونهته ژير دهسهلاتدارى ههژموونى سهلجوقيهكان، نه ماف بهخودانهى سهلجوقيهكان لهدهست بهسهرداگرتنى دهسهلاتى ئايينى خهليفه دهتوانين بلين بههوى نهوهوه بووه كه خوڻان بهپاريژهري سونى مهزههه دادهنا. نهوهى تيبينى كراوه له ماوهى ههردوو دهسهلاتدا ويكچوون و هاوشيوهيهكه بهديكراوه له وهرگرتنى موچهو پاداشت پهتكردنهوهيان لهلايهن دادوهرهوه لهبرى رايكردننى ئهركى دادوهرياندا.

نهجام:

- له م توئيزينهويهدا نهوهمان بۆ دهردهكهوئيت كه ميرى بووهيهيى لهگهل خهليفهى عهيباسى هاوبهشى له دامهزراندنى دادوهرهكان كردوو، به ههمان شيوه (شيرازى) پايتهختى بووهيهيهكانى فارس فرمانى دامهزراندنى دادوهرى بۆ بغدادى خيلافهى عهيباسى دهركردوو، كه له پيشووتردا بغداد فهرمانى دامهزراندنى بۆ ههموو ههريمهكان دهردهكرد. بهههمان شيوه راستهوخو دواى هاتنى سهلجوقيهكان بۆ عيراق دهستوهردانى وهزيرى سهلجوقيهكان له ههلبازردنى سهروكى دادوهرى دادوهران بهديكراوه.
- لهماوهى دهسهلاتدارى بووهيهيهكان دادوهر ئامادهى وازهينانى خهليفهى عهيباسى بووه و وهك شاياتيدان بهسهرهيهوه تۆمارى كردوو، ههروهك دهستبهرداربوونى (المطيع لله) له خيلافهت و دانانى (الطائع لله) كورپى له شوينى، له كاتيكا دادوهرى بهر لههاتنى دهسهلاتدارى بويهيهكان نه م دهسهلاتهيان نهبووه، لېرهدا بووهيهيهكان بۆ بهرژهوهندى تاييهتى خوڻان، دهسهلاتى دادوهريان بهكارهيناووه له لادان و دانانى خهليفهى عهيباسيدا. ههرچى ماوهى دهسهلاتدارى سهلجوقيهكانه دهست وهردانى سولتانبى سهلجوقى گهيشته ئاستى نهوهى كه دادوهر و فقيههكان شايهتى نادرست بدن لهترسى جهورو ستهمى سولتان، نهوهتا كاتيكا سولتان (مسعود بن محمد بن ملكشاه) بهمهبهستى لادانى

خەلیفە (الراشد بالله) (527-530/ك1132-1135ز) هەلساوه به كۆكردنەوهى دادوهر و فقیهەكان، و پابه‌ندكردنیان به شاییتى دانى ناراست.

- لەماوهى دەسەڵاتدارى بووه‌یهیەكان بۆ یەكەم جار لە میژووی دادوهریدا لە برى وەرگرتنى ئەركى دادوهرى بەرامبەر بە برێك پاره بکریت ئەویش لەماوهى (معز الدولة) بووه‌یهی. ئەمەش ئەو دەردەخات کەوا میرە بووه‌یهیەكان لە سەرەتای دەسەڵاتیان دەستیان خستۆتە نێو کارو بارەکانى دادوهریەوه لە هەندێك بابەتى ئەنجومەنى دادوهریەوه، بەمەش لە قۆناعى یەكەمى ماوهى دەسەڵاتى بووه‌یهیەكان تا سالى (352-963ز) جوړیك له گەندەل و بەرتیل دان بوونى هەبوو. هەرچى ماوهى دەسەڵاتدارى سەلجوقییه‌كانە لەگەڵ ئەوهى دەست خستنه نێو کارو بارى دادوهرى بەدیكراوه بەلام هیچ ئاماژەیه‌ك نیه بەرامبەر بە برێك پاره كړین و فروشتنى به ئەركى دادوهریەوه كرايیت.

- دەسەڵاتى دادوهرى لە ماوهى دەسەڵاتدارى بووه‌یهیەكان سەرەخۆى خۆى پاراست هەرچەندە بنەمالە دادوهریەكانى بغداد بەردەوام لە كیپرکى دابوون لەگەڵ یەكتر بۆ وەرگرتنى پۆستى سەرۆكى دادوهرى، وەك ئەوهى دەسەڵاتدارى بووه‌یهیەكان نەیان توانى بنەمالەیه‌كى شیعە مەزەهەب لەسەرۆكایەتى دادوهرى دابنێن. كەچى لەماوهى دەسەڵاتدارى سەلجوقییه‌كاندا وا روویدا کەوا (الکندري) وەزیری سولتان (طغرلبك) برباریدا بنەمالەیه‌كى دەرەوهى بغداد وەك (الدامغان) یەكان سەر بەمەزەهەبى (الحنفي) بهینیت بۆ بغداد و ئەركى سەرۆكایەتى دەسەڵاتى دادوهرى پێى بسپێردرێت، بەم شێوهیه سەلجوقییه‌كان لەم شوێنە سەرکەتوو بوون کە بووه‌یهیەكان تیدا شکستیان هێنا بەوهى کەوا ئەو بنەمالەیه بۆماوه‌یه‌كى زۆر ئەركى سەرۆكایەتى دادوهرى لەدەستیان بمی‌نێتەوه.

- لەماوهى دەسەڵاتدارى بووه‌یهیەكان ناوچه‌كانى هەریمی چیا، سیستەمى فەرمانرەوايى و کارگیری سەرەخۆ بوو جیا بوو لە هەریمی فارس و عێراق، هەرۆك (مؤید الدولة) میرى بووه‌یهی لەکاتى دانانى ئەركى دادوهرى، راستەو خۆ بەفرمانى خۆى به بێ گەپانەوه بۆ دەسەڵاتى خەلیفە فرمان دەکات بە دانانى دادوهر بەسەر ناوچه‌كانى هەریمی چیاوه. دواتر (صمصام الدولة) میرى بووه‌یهی دەستەواژه‌یه‌ك زیاد دەکات، بۆ پۆشینى دانان و

دامه‌زاندنی دادوهر به به‌رگێکی شه‌ریه‌وه که ئه‌ویش ده‌سته‌واژه‌ی به‌فرمانی ئه‌میری باوه‌پدارانه. هه‌رچی ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کانه ئه‌وا سولتان و وه‌زیر ده‌ستیان هه‌بووه له دانانی دادوهری به‌سه‌رناوچه‌کان و جیاوازی له به‌پۆه‌بردن و کارگێری به‌غدای پایته‌حتی خه‌لافه‌نه‌وه ته‌نانه‌ت به‌پێی گه‌رانه‌وه‌و بۆ ده‌سته‌واژه‌ی به‌فرمانی ئه‌میری باوه‌پداران.

- ئه‌ومان بۆ روون ده‌بێته‌وه که‌وا ده‌سه‌لاتداری بووه‌یه‌یه‌کان و سه‌لجوقیه‌کان له‌ماوه‌ی فەرمانه‌روایی و کارگێرییاندا به‌سه‌ر به‌شێک له‌ناوچه‌کانیان‌ه‌وه نه‌گه‌راونه‌ته‌وه بۆ پرس و پاوێژ به‌خه‌لیفه ئه‌مه‌ش ئه‌وه دهرده‌خات که جگه له سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی سیاسی توانیویه‌نه ده‌ست بگرن به‌سه‌ر لایه‌نی ئایینی خه‌لیفه ئه‌ویش به‌دانان و ده‌ست نیشانکردنی ئه‌رکی دادوهری به‌سه‌ر ناوچه‌کانی سنوری ده‌سه‌لاتیان.

په‌راویزه‌کان:

1-(التنوخي): ده‌گه‌رێنه‌وه بۆ (حسان بن سنان بن أوفى بن عوف أبو العلاء التنوخي الانباري) له په‌یره‌وانی ئایینی مه‌سیحی بووه دواتر بۆته ئیسلام و به‌زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و سریانی ده‌ینوسی، له نه‌وه‌کانی ژماره‌یه‌کی به‌رچاویان بوون به دادوهر و فقه‌یه‌ی و نووسه‌رو زاهید، له سالی (180ك-796ز) له ته‌مه‌نی سه‌دو بیست سالی کۆچی دوا‌یی ده‌کات. الخطیب البغدادي، 2002، ج9، 171/، ابن الجوزي، 1992، ج9، 49/، ابن خلکان، 1994، ج2/194، 195.

2-(الدامغاني): ده‌گه‌رێنه‌وه بۆ (محمد بن علی بن الحسين بن عبد الملك بن عبد الوهاب بن حمويه ابو عبد الله الدامغاني، دوا‌ی مردنی (أبی عبد الله بن ماکولا) له سالی (447ك/1055ز) ئه‌رکی دادوهری دادوهرانی پێسی‌پێردرا له عێراق له‌لایهن سه‌لجوقیه‌کانه‌وه، دوا‌ی خۆشی له‌نیۆ بنه‌ماله‌که‌ی له به‌پۆه‌بردنی ئه‌م ئه‌رکه به‌رده‌وام بوونه ته‌نانه‌ت دوا‌ی کۆتایی هاتنی ده‌سه‌لاتداری سه‌لجوقیه‌کان، تا سالی (630ك/1232ز) ئاماژه‌یان پێکراوه له به‌پۆه‌بردنی ئه‌رکی کارگێری دادوهریه‌وه. (سبط ابن الجوزي، 2004، ج21/267؛ الذهبي، تاريخ الاسلام، 2003، ج13/944؛ أبی الوفاء، 1993، ج3/584).

- 3-الاشعري: پهیره وانی ئەم مه زه به به ده گرینه وه بۆ (علی بن إسماعیل بن إسحاق أبو الحسن الاشعري) که دامه زرينه ری قوتابخانه ی کهلامی ئەشعريیه له سالی (260ك/874ز) له شاری به صره له دایک بووه، له (324ك/936ز) مردووه. الخطيب البغدادي، 2002، ج4/13/260).
- 4-مالیکی: ناوی ته وای (أبو عبد الله مالك بن أنس بن أبي عامر بن عمرو بن الحارث) یه کیکه له پيشه وایانی اهلی سوننه، له سالی (95ك-713ز) له دایک بووه، یه کیکه له پيشه واکانی فهرمووده ناسی له سالی (176ك-792ز) مردووه. ابن خلکان، 1994، ج4/134، 135، 136).
- 5-الحنفية (أبو عبد الله مالك بن أنس بن أبي عامر بن عمرو بن الحارث) یه کیکه له پيشه وایانی سوننه، له سالی (95ك-713ز) له دایک بووه، یه کیکه له پيشه واکانی فهرمووده ناسی له سالی (176ك-792ز) مردووه. (ابن خلکان، 1994، ج4/135-136).

لیستی سه رچاوه کان:

1/ القرآن الكريم :

2/ سه رچاوه په سه نه کان به زمانی عه ره بی (المصادر العربية):

1. ابن الاثير، عزالدین علي محمد بن عبدالكريم (1997م)، الكامل في التاريخ، تحقيق، عمر عبد السلام تدمري، دار الكتاب العربي، بيروت.
2. ادم متز: (1941م)، الحضارة في القرن الرابع الهجري، ترجمة، محمد أبو عبدالهادي، أبو ريده، ط5، دار الكتاب العربي، بيروت.
3. الاصبهاني: أبو عبد الله عماد الدين محمد بن صفي الدين الأصبهاني (2019م)، نضرة الفترة وعصرة الفطرة، تحقيق، عبدالله عبدالرحيم السوداني، الناشر جامعة الكوفة. لبنان.
4. ابن بلخي: أبو زيد أحمد بن سهل البلخي (2001م) فارس نامه، حققة وترجمة، يوسف الهادي، الدار الثقافة، القاهرة.
5. البنداري: الفتح بن علي بن محمد البنداري (1900م)، تاريخ دولة ال سلجوق، طبع على نفقه شركة العربية، مصر.
6. البيهقي: أبو الفضل محمد بن حسين البيهقي (1999م)، تاريخ البيهقي، ترجمة، يحيى خشاب، صادق نشات، دار الطباعة الحديثة، مصر.

7. ابن تغري بردي: أبو المحاسن جمال الدين يوسف (2009م)، النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، دار الكتب، مصر.
8. التنوخي: المحسن بن محمد بن علي بن محمد (1971م)، نشوار المحاضرة وأخبار المذاكرة، د.م.
9. أبو حيان التوحيدي: علي بن محمد بن العباس (2003م) الإمتاع والمؤنسة، المكتبة العنصرية، بيروت.
10. ابن جوزي: أبو الفرج عبدالرحمن بن علي (١٩٩٢)، المنتظم في تاريخ الأمم والملوك، تحقيق، محمد عبدالقادر، مصطفى عبدالقادر، دارالكتب العلمية، بيروت؛ (2007م) شذور العقود في تاريخ العهود، تحقيق، أبو الهيثم الشهباني و أحمد عبد الكريم، مركز نجيبوية للمخطوطات وخدمة التراث، دم؛ (1990م)، الاذكياء، ط2، تحقيق، الشيخ عبد الرحمن ديب حلو، دار إحياء العلوم، بيروت.
11. حسن منيعة: (1987م)، تاريخ الدولة البويهية السياسي والاقتصادي والاجتماعي والثقافي 334-447هـ/ 1055-945م، دار الجامعة، د.م.
12. ابن حمدون: محمد بن الحسن بن محمد بن علي بن حمدون (1996م)، التذكرة الحمدونية، دار صادر، بيروت.
13. الخطيب البغدادي: ابو بكر أحمد بن علي بن ثابت (2002م)، تاريخ بغداد، تحقيق، بشار عواد معروف، دار الغرب الإسلامي، بيروت.
14. ابن خلدون: عبدالرحمن بن محمد بن جابر بن خلدون (1981م)، العبر من ديوان المبتدأ والخبر في تاريخ العرب والبربر ومن عاصرهم من ذوي الشأن الأكبر، ضبط المتن ووضح الحواشي والفهارس، خليل شحادة، دار الفكر، بيروت.
15. ابن خلكان: شمس الدين أبو العباس أحمد بن إبراهيم (1994م)، وفيات الاعيان وأنباء أبناء الزمان، تحقيق، إحسان عباس، دار صادر، بيروت.
16. ابن دحية: أبو الخطاب عمر بن علي حسين (1946م)، النبراس في تاريخ خلفاء بني العباس، صححه وعلق عليه، عباس العزاوي، مطبعة المعارف، بغداد.
17. الذهبي: الحافظ شمس الدين أبو عبد الله محمد بن احمد (2003م)، تاريخ الاسلام ووفيات مشاهير وأعلام، تحقيق، بشار عواد، دار الغرب الإسلامي، بيروت؛ (2006م) سير اعلام النبلاء، دار الحديث، القاهرة؛ (د.س)، العبر في خبر من غبر، تحقيق، أبو هاجر محمد السعيد، دار الكتب العلمية، بيروت.
18. الرافعي: عبدالكريم بن محمد بن عبدالكريم أبو القاسم (1987م)، التدوين في أخبار قزوين، تحقيق، عزيز الله العطاردی، دار الكتب العلمية، بيروت.

19. ابن رجب: عبدالرحمن بن احمد بن رجب (2005م)، الذیل علی طبقات الحنابلة، تحقیق، عبد الرحمن بن سلیمان، مکتبة العبيکان، الرياض.
20. الزرکلی: (2002م)، الاعلام، دار العلم للملايين، بیروت.
21. سبط ابن الجوزي: أبو المظفر شمس الدين يوسف بن قزو اغلی (2013م)، مرآة الزمان في تواریخ الاعیان، تحقیق، محمد بركات، کامل محمد، دار الرسالة العلمية، دمشق.
22. سعاد هادي: شيماء فاضل: (2010م) دراسات في تاريخ الاسلامي (ق 3- 7هـ/ 9_13م)، دار ومکتبة عدنان، بغداد.
23. السمعاني: أبو سعد عبدالکريم بن محمد بن منصور التميمي (1962م)، الأنساب، تحقیق، محمد أطفاف حسين، مجلس دائرة المعارف العثمانية، الهند.
24. السيوطي: عبدالرحمن بن أبي بكر جلال الدين السيوطي (د.س)، بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة، تحقیق، محمد ابو الفضل، المکتبة العصرية، لبنان؛ (2004م) تاريخ الخلفاء، تحقیق، حمدي الدمرداش، مکتبة نزار مصطفى الباز، مكة.
25. الشيرازي: أبو إسحاق إبراهيم بن علی الشيرازي (1970م)، طبقات الفقهاء، تحقیق، إحسان عباس، دار الرائد، بیروت .
26. الصابی: أبو الحسن بن أبي إسحاق الصابی (1986م)، رسوم دار الخلافة، تحقیق، میخائیل عواد، ط3، دار الرائد العربي، بیروت.
27. صاحب بن عباد: أبو القاسم إسماعيل بن عباد بن عباس (1947م)، رسائل، صححها وقدم، عبدالوهاب عزام، شوقي ضيف، دار الفكر العربي، القاهرة.
28. الصريفيني: أبو إسحاق إبراهيم بن محمد بن أزهري (1982م)، تاريخ نيسابور المنتخب من السياق، تحقیق، محمد كاظم المحمودي، الناشر جماعة المدرسين في الحوزة العلمية بقم، إيران.
29. الصفدي: صلاح الدين بن خليل بن ايبك بن عبد الله (2000م)، الوافي بالوفيات، تحقیق، أحمد الأرنؤوط وتركي مصطفى، دار إحياء التراث، بیروت.
30. صفية سعادة (1988م)، من تاريخ بغداد الاجتماعي تطور منصب قاضي القضاة في الفترتين البويهية والسلجوقية، دار أمواج، د.م.
31. عبد الرزاق علي الانباري: (1987م)، منصب قاضي القضاة في الدولة العباسية منذ نشأته حتى نهاية العصر السلجوقي، الدار العربية للموسوعات، بیروت.

32. عبدالعزيز الدوري: (1945م)، دراسات في العصور العباسية المتأخرة، مطبعة السريان، بغداد.
33. ابن الطقطقي: محمد بن على طباطبا الطقطقي (1997م)، الفخري في الآداب السلطانية والدول الإسلامية، تحقيق، عبدالقادر محمد مايو، دار القلم العربي، بيروت.
34. طه حسين عبدالعال: (2009م)، القضاة في بغداد إبان العصر البويهى (334 - 447هـ/ 945-1055م)، شركة نوايغ الفكر (القاهرة).
35. ابن العديم: كمال الدين أبو القاسم عمر بن هبة الله (د.س)، بغية الطلب في تاريخ حلب، تحقيق، سهيل الزكار، دار الفكر، دمشق.
36. ابن العمراني: محمد بن على بن محمد (2001م)، الإنباء في تاريخ الخلفاء، تحقيق، قاسم السامرائي، دارالأفاق العربية، القاهرة.
37. أبو الفداء: عماد الدين إسماعيل بن على بن محمود بن شاهنشاه بن أيوب (د.س)، المختصر في أخبار البشر، المطبعة الحسينية المصرية، مصر.
38. ابن الفوطي: عبدالرزاق بن أحمد بن محمد بن أحمد الصابوني (1995م)، مجمع الآداب في معجم الألقاب، تحقيق، محمد الكاظم، وزارة الثقافة والإرشاد الإسلامي، إيران.
39. قاضى عياض: أبو الفضل قاضي عياض بن موسى (1981م)، ترتيب المدارك وتقريب المسالك، تحقيق، سعيد أحمد، مطبعة فضالة، المغرب.
40. القرمانى: أحمد بن يوسف القرمانى (1992م)، أخبار الدول وأثار الأول في التاريخ، تحقيق، أحمد حطيط، فهمي سعد، عالم الكتب، بيروت.
41. ابن قطلوبغا: أبو الفداؤ زين الدين ابو العدل قاسم (1992م)، تاج التراجم، تحقيق، محمد خير رمضان، دار القلم، دمشق.
42. القلقشندي: أحمد بن علي بن أحمد الفزاري (1985م)، مآثر الإنافة في معالم الخلافة، تحقيق، عبد الستار أحمد، مطبعة حكومة الكويت، الكويت.
43. ابن قنيتو الاربلى: عبدالرحمن سنبط قنيتو الاربيللى (1979م)، خلاصة الذهب المسبوك مختصر من سير الملوك، تصحيحه، مكتبة المثنى، بغداد.
44. كارلا ال كلاوسز: (2001م)، دراسة في الادارة المدينة في العصر العباسى، الوزارة إنموذجا 447هـ/1055-590هـ/1194، ترجمة، عبد الجبار الناجي، بيت الحكمة، بغداد.

45. ابن كازروني: ظهور الدين على بن محمد البغدادي (1970م)، مختصر التاريخ من أول الزمان الى منتهى دولة بني العباس، تحقيق، مصطفى جواد، مؤسسة العامة للطباعة، بغداد.
46. ابن كثير: ابو الفداء إسماعيل بن كثير (1997م)، البداية والنهاية، تحقيق، عبدالله عبدالمحسن التركي، دارهجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان، مصر.
47. الكندي: أبو عمر محمد بن يوسف الكندي (1908م)، الولاة وكتاب القضاة، ذيل تال، مهذباً ومصححاً، رفن كست، مطبعة الاباء اليسوعيين، بيروت.
48. الماوردي: نورالدين أبي الحسن علي بن محمد (د.س) الاحكام السلطانية والولايات الدينية، تحقيق، نبيل عبدالرحمن حياوي، دار الارقم أبي الآرقم، بيروت.
49. مسكويه: أبو علي مسكويه الرازي (2000م)، تجارب الامم وتعاقب الهمم، تحقيق، أبو القاسم إمامي، ط2، الناشر سروش، طهران.
50. ادب القاضي، تحقيق، يحيى هلال السرحان، مطبعة الارشاد (بغداد: 1971م).
51. ابن النديم: ابو الفرج محمد بن غسحاق بن محمد الوراق (1997م)، الفهرست، تحقيق، إبراهيم رمضان، دار المعرفة، بيروت.
52. نظام الملك الطوسي: الحسن بن علي بن إسحاق الطوسي (2007م)
53. سياست نامه، ترجمة، يوسف بكار، دار المناهل، بيروت.
54. ابن نقطة: أبو بكر محمد بن عبدالغني البغدادي (1997م)، تكملة الاكمال، تحقيق، عبد القيوم عبد رب البي، جامعة ام القرى، السعودية.
55. النويري: أحمد بن عبدالوهاب بن محمد عبد الدائم القريشي (2002م)، نهاية الأرب في فنون الأدب، دار الكتب الوثائق القومية، القاهرة.
56. الهمداني: محمد بن عبدالملك بن إبراهيم بن أحمد (1958م)، تكملة تاريخ الطبري، تحقيق، البرت يوسف كنعان، المطبعة الكاثوليكية، بيروت.
57. ابن أبي الوفاء: محي الدين أبو محمد عبدالقادر بن محمد (1993م)، الجواهر المضية في طبقات الحنفية، ط2، تحقيق، عبد الفتاح محمد، دار الهجر للطباعة، القاهرة.
58. المجهول: (2006م)، تاريخ نيسابور (طبقة شيوخ الحاكم)، تحقيق، أبي معاوية مازن بن عبد الرحمن، دار البشائر الإسلامية، بيروت.

59. یاقوت الحموي: شهاب الدين أبو عبد الله ياقوت بن عبد الله (1993م)، معجم الأدباء، تحقيق، إحسان عباس، دار الغرب الإسلامي، بيروت؛ (1995م) معجم البلدان، ط2، دار صادر، بيروت.
60. أبي يعلى الفراء: أبو يعلى بن محمد بن الحسين بن محمد (2000م)، الاحكام السلطانية للفراء، صححه وعلق عليه، محمد حامد الفقي، دار الكتب العلمية، بيروت.
61. سه‌رچاوه‌ی په‌سه‌ن به‌زمانی فارسی:
62. مستوفی القزوینی: جمد الله بن ابی بکر بن محمد بن نصر (1387ه‌.ش)، تاریخ گزیده، با‌هتمام، عبدالحسین نوائی، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، تهران.
63. هندوشاه: هندوشاه بن سنجر بن عبدالله نخجوانی (1313 ه‌.ش)، تجارب السلف، تصحیح واهتمام، عباس اقبال، مطبعة فردین، طهران.

گۆڤار به‌ زمانی فارسی:

64. هوشنگ خسروبیگی: هادی بکائیان: (1394 ه‌.ش)، منصب قاضي در ایالات عصر سلجوقي، مطالعات تاریخ فرهنگی، سال ششم، ژماره بیست و چهارم، تابستان.

Organization of Judicial Administration and Management during the Buyid and Seljuk Rule between the years (334-447 AH/945-1055/447-590 AH/1055-1191 AD)

The Study Method Is Comparative and Analytical

Asst. Lect. Hoshmand Bapir Othman

Department of History, College of Arts, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

Email: hoshmand.othman@su.edu.krd

Prof. Dr. Ako Burhan Mohammed

Department of History, College of Arts, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

Email: ako.muhamad1@su.edu.krd

Keywords: *Buwahid, Saljuk, Prince, Sultan, judicial.*

Abstract

This research is entitled (Organization of Judicial Administration and Management during the Buyid and Seljuk Rule between the years (334-447 AH/945-1055/447-590 AH/1055-1191 AD) in Iraq and Iran. This study introduces us to the system of governance and administration of both powers and presents their management, by highlighting the system of governance and judicial administration and presenting the different aspects of their management. This study emphasizes the linguistic and terminological introduction of the judiciary, as well as the ceremonies of their appointment, election conditions and judicial affairs. It analyses the responsibilities of the judiciary during both the Buyid and Seljuk rule in terms of their salaries, rewards and judicial duties. The study method is comparative and analytical.

(النظام القضائي وكيفية إدارتها في عهد السلطين البويهية و السلجوقية في العراق وايران خلال فتره 334-590هـ/945-1055م)،

الملخص:

تتناول تطور السلطة القضائية والنظام المتبع فيها من قبل السلطين البويهية والسلجوقية من خلال تسلط الضوء على كيفية إدارة هذا المنصب ومدى رعاية السلطان لها وبيان مقارنتها ببعض، في سياق البحث قمنا بالتعريف بالقضاء وبيان أهميتها وكيفية اختيار القضاء ومراسم توليتهم وكيفية إدارة مهامهم و واجباتهم ورواتبهم ومكافئاتهم، وفي ختام البحث عرضنا أهم النتائج والمصادر المستفدت، وقد اتبعنا اسلوب المقارنة والتحليل في منهجنا.